

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΤΑΗΣ

**Η ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ
ΤΗΣ ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ**

ΑΘΗΝΑ 2007

ΑΘΗΝΑ 2007

***Η ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ
ΤΗΣ ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ***

Συντάκτης:

*Ιωάννης Π. Νταής
Δ. Γατοπούλου 10, 15237, Φιλοθέη
Fax: 210 6845264
Τηλ.: 210 6845264*

Γενική επιμέλεια

Ιωάννης Π. Νταής

ISBN

978-960-92632-0-7

© 2007

Ιωάννης Π. Νταής

Φωτογραφία εξωφύλλου:

*Απόκομμα φακέλλου με τη ταχυδρομική σφραγίδα Βουλιαγμένης
(Είναι το μοναδικό γνωστό ίχνος σφραγίδας μέχρι σήμερα)*

Αφιερωμένο στις παιδικές μου θύμησες

και στη μνήμη

*της Φιλώς, του Γιάννη
και του γιου τους Πέτρου Μαντακίδη*

Ταχυδρομικὸν ἀτμόπλοιον εἰσερχόμενον εἰς τὸν λιμένα τῆς Σύρου
Mail boat entering the harbour of Syra

(Χαλκογραφία τῆς ἐποχῆς)

Ιδιαίτερες ευχαριστίες στον κ. Αγγελή Παπαγγελή για την ευγενική χορήγηση του έγχρωμου φωτοαντίγραφου της σφραγίδας του εξωφύλλου.

Στο κείμενο γίνεται χρήση ορισμένων συμβόλων προς απλοποίηση της όλης εργασίας.

Σύμβολα :

Ταχ. γρ. : Ταχυδρομικό γραφείο

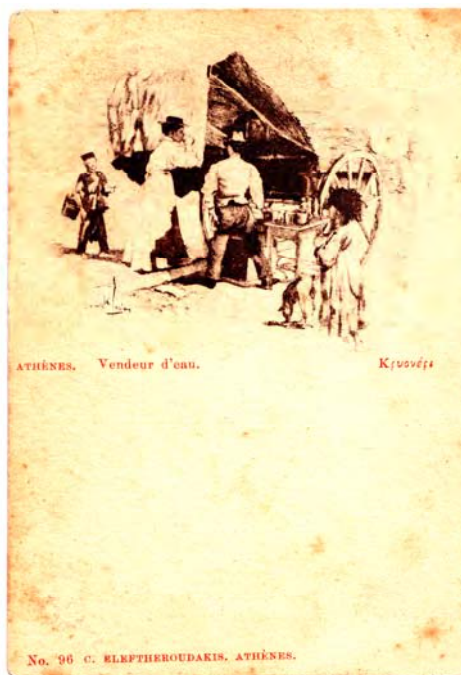
Δ.Τ.Τ.Τ. 1883/72 : Δελτίο Ταχυδρομικής, Τηλεγραφικής, Τηλεφωνικής Υπηρεσίας. Έτος 1883, σελ 72

Δ. ΕΛΤΑ : Δελτίο των ΕΛΤΑ

Πρόλογος

Το 1995 στην Φιλοτέλεια τεύχος 573 σελ. 187 ο Θεόδωρος Παπαηλιού (1) είχε γράψει ένα σωστό και λιτό άρθρο για το Ταχ. Γραφείο Βουλευμένης Κρωπείας. Το άρθρο αυτό με μεγάλη ευστοχία ανέπτυξε τα ταχυδρομικά δρώμενα της εποχής εκείνης στην Βουλευμένη αλλά ταυτόχρονα ξάφνιαζε τους αναγνώστες με την απορία "πώς είναι δυνατό ένα έρημο μέρος με λίγα σπίτια μετρούμενα στα δάκτυλα του ενός χεριού να είχε από το 1893 ταχυδρομικό γραφείο". Εν τούτοις την εποχή του 1890 - 1900, αλλά και πολύ αργότερα, όπου η φοβερή φυματίωση θέριζε, ελλείπει - τότε - ειδικής φαρμακευτικής αγωγής, και επειδή δεν υπήρχαν οικονομικές δυνατότητες για το λαό να πάει μακριά σε αναζήτηση ξηρού κλίματος, πλήθη Αθηναίων τους καλοκαιρινούς μήνες εγκατέλειπαν την Αθήνα για άλλα πιο υγιεινά ξηρά κλίματα «προς ενδυνάμωση του οργανισμού τους» κατά την έκφραση της εποχής. Το φαινόμενο της φυγής των Αθηναίων συνεχίστηκε έντονα στη δεκαετία του 1940 αλλά και αρκετά μετά. Στη μεγάλη φτώχεια προ και μετά τον πόλεμο, με την φυματίωση ακόμα να θερίζει, ατέλειωτα στίφη λαού έφευγαν πανικόβλητα αναζητώντας κυρίως πευκόφυτες περιοχές προκειμένου να στήσουν ένα αντίσκηνο και να αναπνεύσουν υγιεινό, καθαρό, ξηρό αέρα (αεροθεραπεία). Κυρίως για τα παιδιά.

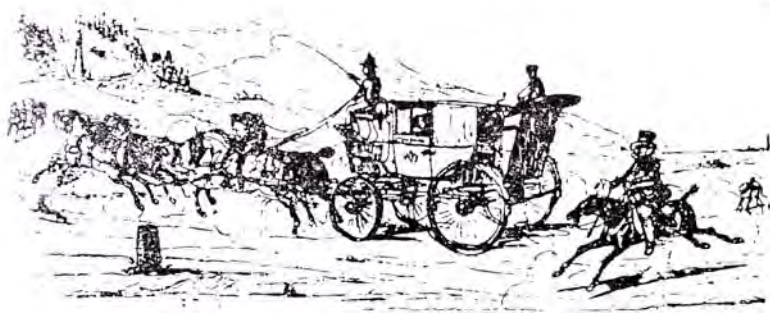

Πωλητής νερού (Νερουλός)

(1) Θεόδωρος Παπαηλιού (Θ.Π.): Χημικός. Πρόεδρος της Ελληνικής Φιλοτελικής Εταιρείας από το 1998. Συγγραφέας φιλοτελικών βιβλίων.

Ήμουν μικρό παιδί και θυμάμαι ατέλειωτες ουρές ανθρώπων μήκους εκατοντάδων μέτρων να στέκονται, με τις ώρες, αγόγγυστα, να περιμένουν το πολυπόθητο λεωφορείο, της κακιάς ώρας, ή κάποιο φορτηγό προκειμένου να αποδράσουν έστω και λίγες ώρες στην εξοχή. Βέβαια το ίδιο μαρτύριο αναμονής υπήρχε και για την επιστροφή. Εθεωρείτο τυχερός αυτός ο οποίος θα έβρισκε ένα τρόπο να στήσει ένα "τσαντίρι" κάτω από ένα πεύκο κάπου στην Πεντέλη, στη Βούλα, στη Βάρκιζα, στην Πάρνηθα, στο Διόνυσο, στη Βουλιαγμένη, στη Νέα Μάκρη στα Μελίσια (2) και γενικά όπου ήταν δυνατόν γύρω - γύρω στην ευρύτερη Αττική αλλά και σε όλη την Ελλάδα.

Κάθε καλοκαίρι σχηματίζονταν, στην ύπαιθρο, εκ του μηδενός, ατέλειωτες πολιτείες στη Πεντέλη, την Πάρνηθα, στη Βάρκιζα, στη Βουλιαγμένη, στα Μελίσια . (2) κ.λ.π από αντίσκηνα. Αν και ο καθένας ενεργούσε μόνος του και κατά το δοκούν σχηματίζονταν (μέσα στα δάση) με σοφία δρόμοι, πλατείες, αυλές υπαίθριες, ευπρεπώς καλυμμένες τουαλέτες, τα πάντα. Ακόμα έβλεπες μέσα στα δάση αναμμένες υπαίθριες φουφούδες ή εστίες φωτιάς για το καθημερινό "τσουκάλι" αλλά και φούρνους για ζεστό ψωμί και ποτέ μα ποτέ δεν είχε σημειωθεί ούτε μια πυρκαγιά. Αντιλαλούσαν τα βουνά και τα δάση της Αττικής από παιδιά και αμέτρητους υπαίθριους προμηθευτάδες λιανοπωλητές που διαλαλούσαν όλα τα απαραίτητα της εποχής επάνω σε γαϊδουράκια. Κυρίαρχος πωλητής ο νεροουλός. Πουλούσε το νερό που έφερνε με τον γαϊδαράκο μέσα σε εγγλέζικα μπετόνια. Νερό που όλοι το περίμεναν με λαχτάρα πάνω στα βουνά και στις παραλίες.

Ταχυδρομική άμαξα

(2) . Μελίσια: «Πολίχνη στη περιφέρεια της τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης του Νομού Αττικής. Είναι έδρα ομωνύμου Κοινότητος αριθμούσης 2.518 κατοίκους. Έχει δημοτικόν σχολείον και σταθμό χωροφυλακής. Λόγω του υγιεινού και υπήνεμου της θέσεως ιδρύθηκαν και λειτουργούν εις Μελίσια πολλά σανατόρια και αναρρωτήρια». (Από το λεξικό *Ηλίου* σελ. 218 τόμου 13). Από διαφημιστικό κείμενο της δεκαετίας του 1930 διαβάζομε επίσης για τα Μελίσια σχετικά με τα ήθη της εποχής:

«... Εις τα Μελίσια, από δεκάδων ετών, ένεκα των εξαιρετικών της τοποθεσίας πλεονεκτημάτων, οι πάσχοντες εκ στηθικών νοσημάτων αυθορμήτως συνέρεαν, διαιτώμενοι δε υπό σκηνάς και ξύλινα παραρτήματα χειμώνος τε και θέρους, εθεραπεύοντο, υπό τάς πρωτογενείς αυτάς συνθήκας της υγιεινής και θεραπευτικής διαβιούντες. ...».

Λόγω της φυματίωσης φυσικό ήταν στην ορεινή περίμετρο της Αθήνας να αναπτυχθούν και μεγάλα Δημόσια και Ιδιωτικά νοσοκομεία. Τα Σανατόρια(3). Τα έλεγαν και Θεραπευτήρια, Αναρρωτήρια, Ασκληπιεία, Πρεβεντόρια (4), Ορφανοτροφεία που είχαν σαν κύριο (μοναδικό) σκοπό την καταπολέμηση της φυματίωσης. Πρόχειρα μου έρχονται στο νου το Ορφανοτροφείο Βουλιαγμένης, τα Σανατόρια της Σωτηρίας, το Σισμανόγλειο στα Βριλήσσια, και άλλα στην ευρύτερη περιοχή της Νέας και Παλαιάς Πεντέλης. Σανατόρια υπήρχαν στη Βούλα, στην Πάρνηθα, στο Διόνυσο, στην Πεντέλη παντού. Πλήθος ιδιωτικά συμπλήρωναν την αδυναμία των δημοσίων Σανατορίων ν' απορροφήσουν το πλήθος των ασθενών που συνωστίζονταν αναζητώντας μια θέση στην ελπίδα.

Athènes. Vendeur des fruits. 'Ο μανάβης.

(3) Σανατόριο από το Ιταλικό Sanitorio = υγιεινός, υγειονομικός.

Σανατόριο: Νοσηλευτικό ίδρυμα των πασχόντων εκ φυματίωσης επιδεκτικής ιάσεως (φθισιατρείον).

Ήδη από τον 11^ο αιώνα ανεπτύχθη η ιδέα της απομονώσεως των πασχόντων εκ πνευμονικών παθήσεων και νοσημάτων. Το πρώτο σανατόριο ιδρύθηκε το 1859 από τον δρ. Βρέμερ στη Σιλεσία της Γερμανίας. Ο Βρέμερ παρατήρησε τη δυνατότητα ιάσεως της φυματίωσης δια της υγειονομιακής, της αναπαύσεως και της διαβίωσης σε ξηρά κλίματα. Συνεπεία αυτού ήταν να ιδρυθούν τα περίφημα «Σανατόρια ύψους» όπου βασικοί συντελεστές ιάσεως ήταν η υπερσίτιση, η καθαρή ατμόσφαιρα (έλλειψη κονιορτού, καπνού και αναθυμιάσεων), η αφθονία ηλιακών υπεριωδών ακτίνων ως και η έλλειψη υγρασίας.

(4) Πρεβαντόριον: Από το Ιταλικό prevendere = προβλέπω, προνοώ

Ήταν πολύ φυσικό όπως αναπτύχθηκαν αυτές οι εφήμερες πολιτείες να αναπτύσσονται και άλλες παραπλήσιες ανάγκες του πληθυσμού. Άρα και οι ανάγκη της ταχυδρομικής εξυπηρέτησής τους. Άρα και το ταχυδρομείο της Βουλιαγμένης, κατά τους θερινούς μήνες, που τόσο εύστοχα ανέπτυξε ο κ. Παπαηλιού.

Χάλκινη σφραγίδα εποχής

Η παρουσία των σανατορίων προκαλούσε τη δημιουργία πρόσθετων παραθεριστικών οικισμών γύρω από αυτά, τόσο διότι εκεί θα έβρισκαν πιο εύκολα νερό, ηλεκτρικό ρεύμα, ιατρική περίθαλψη και λοιπά αναγκαία όσο και γιατί πολλοί συγγενείς των νοσηλευόμενων φρόντιζαν να είναι όσο γίνεται πιο κοντά στα αγαπημένα πρόσωπα στήνοντας ένα αντίσκηνο κάπου εκεί κοντά.

Έκτοτε τα χρόνια πέρασαν, η φοβερή φυματίωση υπεχώρησε και οι σκηνές και τα τσαντιρία έγιναν επί το κομψότερο "παραθεριστικές κατοικίες" και "βίλες", οι τόποι συγκεντρώσεως των τσαντιριών "θέρετρα" και η ξέφρενη φυγή προς την εξοχή "τουρισμός". Ας είναι καλά η στρεπτομυκίνη που σχεδόν εξαφάνισε τη φοβερή αρρώστια και ο χρόνος και η λήθη σκέπασαν ανείπωτα δράματα.

711 Βάκκιζα. Στην όμορφη παραλία της — Varkiza — Seashore

La Grèce pittoresque - Vendeur de fruits

Πλανόδιος πωλητής φρούτων (μανάβης)

Χαρακτηριστική εικόνα των Αθηνών
οι ανθοπώλες που διαλαλούσαν
τηνπραμάτεια τους
στις γειτονιές. Βοηθός τους
το συμπαθές τειράποδο,
που «σήκωνε το βάρος» της δουλειάς.

ΓΑΛΑΚΤΟΠΩΛΗΣ

Η ταχυδρομική εξυπηρέτηση της Αττικής και κατ' επέκταση της Βουλιαγμένης τον 19^ο αιώνα

Η ανάγκη επικοινωνίας των ανθρώπων πάντα υπήρξε επιτακτικός παράγων.

Από την αρχαιότητα αναπτύχθηκαν μέθοδοι επικοινωνίας μεταξύ των ανθρώπων με σκοπό την γρηγορότερη και την ασφαλέστερη δυνατή επικοινωνία.

Από τα οπτικά σινιάλα ο άνθρωπος πέρασε στους Τατάρους ιππείς (έφιπποι ταχυδρόμοι) μέχρι να φτάσει στη σημερινή μορφή του ταχυδρομείου.

Από τα πρώτα μελήματα του νεοσυσταθέντος Κράτους ήταν να υπάρξει η δυνατότητα της άμεσης εξυπηρέτησης και ασφαλούς επικοινωνίας όλου του πληθυσμού και κυρίως των αγροτικών περιοχών οι οποίες μακριά από τις πόλεις δεν ήταν εύκολο να εξυπηρετηθούν. Ταυτόχρονα έπρεπε η Κεντρική Διοίκηση να ελέγχει αλλά και να επικοινωνεί άμεσα με την επαρχία. Όσο ήταν δυνατό.

Τα πρώτα χρόνια όπου το νεοσύστατο Ελληνικό Κράτος και η αλληλογραφία ήταν στα σπάργανα, η ταχυδρομική εξυπηρέτηση της Βουλιαγμένης αλλά και της ευρύτερης επαρχίας στην οποία ανήκε η Βουλιαγμένη ήταν αλληλένδετη με την ταχυδρομική εικόνα της Αθήνας και κατ' επέκταση της Αττικής.

Ταχυδρομικά η Αθήνα, και η ευρύτερη περιοχή των Αθηνών, την προ της επαναστάσεως περίοδο αλλά και κατά τη διάρκεια της επαναστάσεως εξυπηρετείται με ανταλλαγή μηνυμάτων και επιστολών μεταφερομένων από ταξιδιώτες ή πεζούς «επίτηδες» ταχυδρόμους (το λεγόμενο ποδοκόπι) ή έφιππους (τα λεγόμενα μεντζήλια).

Ποδοκόπι ή πεζοδρομική λεγόταν η αμοιβή η οποία καταβάλλεται σε πεζούς, τους ονομαζόμενους «επίτηδες» πεζοπόρους, οι οποίοι εκαλούντο να παίζουν, κατά περίπτωση, ρόλο ταχυδρόμου.

Μεντζήλια λεγόταν η αμοιβή η οποία καταβάλλεται σε έφιππους ταχυδρόμους οι οποίοι εκαλούντο να παίζουν, κατά περίπτωση, ρόλο ταχυδρόμου.

Η αμοιβή για τα μεντζήλια και το ποδοκόπι (ή πεζοδρομική) δεν ήταν σταθερή αλλά εκυμαινέτο ανάλογα με τις δυσχέρειες, τους κινδύνους, και τα μέσα τα οποία έπρεπε να χρησιμοποιηθούν για την εκτέλεσή του. Ήταν μια δαπανηρή και στοιχειώδης εξυπηρέτησης αλλά ικανοποιητική για να καλύψει τις στοιχειώδεις ανάγκες της εποχής.

Από τις πρώτες ενέργειες των εκάστοτε προσωρινών διοικητών των απελευθερωμένων περιοχών και των Γενικών Συνελεύσεων ήταν η εύρεση πόρων και η εφαρμογή μηχανισμών και μεθόδων οι οποίες αποσκοπούσαν στην εξασφάλιση ασφαλούς και φτηνής επικοινωνίας. και πάντα λάμβαναν κάποια αποσπασματικά μέτρα προς την κατεύθυνση αυτή.

Η Διοίκηση από το 1822 εξασφάλισε με «επίτηδες» ταχυδρόμους τη στοιχειώδη λειτουργία του ταχυδρομείου και οργάνωσε από το 1824 τακτικό έφιππο ταχυδρομείο στην Πελοπόννησο. Στην Δυτική Ελλάδα ο Στανχοπ και στην Ανατολική ο Φαβιέρος οργάνωσαν ταχυδρομεία χωρίς μεγάλη διάρκεια.

Σχετικά με τις προσπάθειες συστάσεως επικοινωνίας αυτές έχουν γραφεί πολλά αναλυτικότερα όπως η έκδοση των Ελληνικών Ταχυδρομείων «ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ 1821-1827», ΑΘΗΝΑΙ 1971, αλλά και άλλα πολλά κείμενα.

Ενδεικτικά για τις πρώτες αυτές προσπάθειες λειτουργίας σκιάδους ταχυδρομείου αναφέρονται ενδεικτικά τα παρακάτω έγγραφα-στοιχεία

**ΔΙΑΤΑΞΙΣ
ΠΡΟΪΩΡΙΝΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ
1826**

Δηλοποιήσεις περί τοῦ Ταχυδρομείου.

Ἀδεία τῆς Σ. Διοικήσεως δοθείση διὰ τοῦ ὀπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν κατὰ τὴν 26 Ἰανουαρίου ὕπ' Ἀριθ. 2,966, συσταίνεται ταχυδρομεῖον ἐντεῦθεν εἰς Ἀθήνας, τοῦ ὁποῦ συσταίνονται τέσσαρα γραφεῖα, ἓν ἐνταῦθα εἰς Ναύπλιον, ἓν εἰς Καλαμάκι, ἓν εἰς Μέγαρο, καὶ ἓν εἰς Ἀθήνας, καὶ δι' αὐτῶν τῶν μερῶν θέλει διέρχεσθαι ὁ ταχυδρόμος, καὶ θέλει φθάνει εἰς Ἀθήνας εἰς τριάντα ὥρας.

Ὁ ταχυδρόμος θέλει φθάνει ἐδῶ τακτικῶς κάθε πέμπτη περὶ τὸ μεσημέρι, καὶ θέλει ἀναχωρεῖ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὸ ἑσπέρας. Μετὰ παρέλευσιν δὲ ὀλίγων ἑβδομάδων θέλει διορισθῇ νὰ ἔρχεται καὶ νὰ ἀναχωρῇ δις τῆς ἑβδομάδος, καθὼς περὶ τούτου θέλει εἰδοποιηθῇ τὸ κοινόν.

Τὸ γραφεῖον τοῦ ταχυδρομείου εὐρίσκειται εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα.

Θέλει εἶναι ἀνοικτὸν τὴν πέμπτην καὶ παρασκευὴν, τὴν μὲν πέμπτην ἀπὸ τὰς 3 ὥρας ἕως εἰς τὰς 5, καὶ ἀπὸ τὰς 10 ἕως τὰς 12 τῆς ἡμέρας, τὴν δὲ παρασκευὴν ἀπὸ τὰς 3 ἕως τὰς 5 τῆς ἡμέρας.

Ἄμα φθάσει ὁ ταχυδρόμος, θέλει γίνεσθαι κατάλογος τῶν γραμμάτων μὲ τὰ ὀνόματα, εἰς τὰ ὁποῖα διευθύνονται, καὶ θέλει ἐκτίθεται εἰς τὸν πλάτανον κολλημένος καὶ ὅστις ἔχει νὰ λάβῃ γράμμα, ἡμπορεῖ νὰ τὸ ζητήσῃ ἀπὸ τοῦ γραφεῖον ἢ τὴν αὐτὴν ἑσπέραν τῆς πέμπτης, ἢ τὴν ἐπαύριον ἕως τὰς 5 τῆς ἡμέρας.

Ὅσοι ἔχουν νὰ πέμψουν γράμματα εἰς Ἀθήνας, ἢ εἰς μέρη, ἀπὸ τὰ ὁποῖα διέρχεται ὁ ταχυδρόμος, ἡμποροῦν νὰ τὰ ἐγχειρίσουν εἰς τὸ γραφεῖον τὴν πέμπτην, εἰς τὰς ὥρας, καθ' ἃς μένει ἀνοικτὸν.

Πληρωμὴ τοῦ Ταχυδρομείου
Κάθε γράμμα ἀπὸ μισὴν κόλλαν το ταχυδρομείου, ὅπου εἶναι ἔν- τέταρτο τῆς μεγάλης κόλλας, πληρόνει 20 παράδες· καὶ τὸ διπλοῦν αὐτοῦ 40 παράδες.

Κάθε φάκελλος (πλίκος) πληρόνει ἀνὰ 20 παράδες διὰ κάθε μισὴν κόλλαν ὅπου ἤθελεν ἐμπεριέχει.

Τὰ γράμματα τὰ δημόσια, δηλ. τῆς Διοικήσεως, τῶν ὀπουργείων, τῶν ἐπαρχείων καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων ὀπουργῶν, εἶναι ἐλεύθερα ἀπὸ πληρωμῆν· καὶ διὰ νὰ μὴν ἐμπεριέχουν γράμματα μερικά, ἢ νὰ διαλαμβάνουν περὶ ἰδιαιτέρων ὑποθέσεων, θέλουν φέρεי ἔξωθεν τὴν δημόσιον σφραγίδα.

Ὅσα γράμματα δίδονται εἰς τὸ ἐδῶ γραφεῖον πληρόνουν ἐδῶ τὴν τιμὴν, καὶ ὅσα ἔρχονται, διαμοιράζονται χωρὶς πληρωμῆν.

Τὸ κοινόν θέλει εἶναι βέβαιον διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν γραμμάτων, τὰ ὁποῖα δὲν θέλουν περνᾶ εἰς ἄλλα χέρια παρὰ ἀπὸ τὸν ταχυδρόμον εἰς τὸ γραφεῖον, καὶ ἐντεῦθεν εἰς τὸν πρὸς ὃν ἐπιγράφονται.

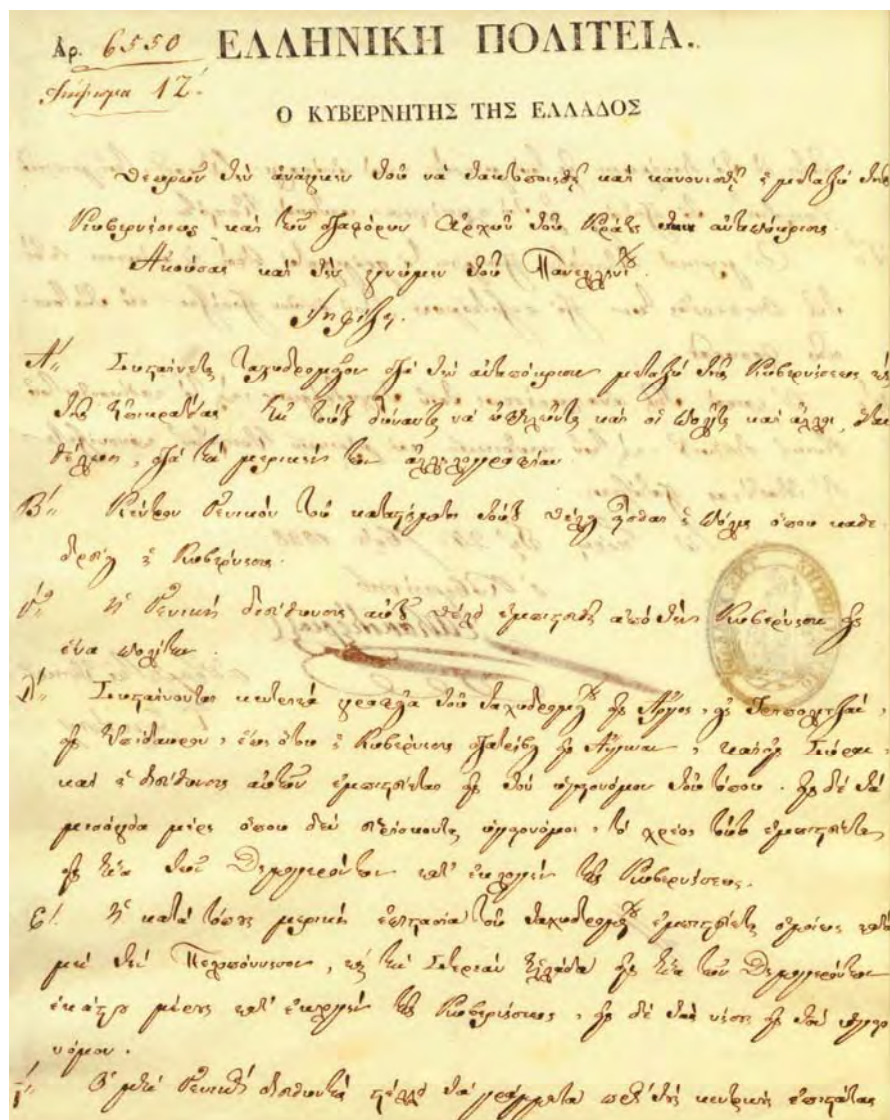
Τῇ 23 Φεβρουαρίου 1826 ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ ἐπιστάτης τοῦ Ταχυδρομείου.

(Γεν. Ἐφῆμ. τῆς Ἑλλάδος Ἀρ. 40)

Από όλα αυτά είναι φανερό ότι το πρόβλημα ήταν σπουδαίο, σοβαρό, άμεσο και απαιτούσε κάποια λύση προκειμένου να αντιμετωπιστεί κατά το δυνατόν στην ολότητά του.

Το πρόβλημα θέλησε να το λύση η τότε, Προσωρινή Κυβέρνηση. Αφού την 25 Ιανουαρίου 1826 με τον Νόμο Αριθμ. ΝΗ τακτοποίησε τα προβλήματα των Υγειονομείων εξέδωσε το ψήφισμα υπ αριθμ 6550 της 24.9.1828 το οποίο έδινε τις πρώτες οδηγίες σχετικά με τις επικοινωνίες. Αποτελεί δε την πρώτη δειλή εμφάνιση της μορφής του σημερινού ταχυδρομείου. Η ημερομηνία **24.9.1828** θα πρέπει να λαμβάνεται ως η πρώτη ημέρα εμφάνισης του ταχυδρομείου. Η δε εγκύκλιος Νο 6550 της 24.9.1828 ονομάστηκε «**Ιος Κανονισμός της Αργίνης του 1828**».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

οὐκ ἔστι δὲ δὴ δυνάμει τοῦ τοῦ μετὰ τὴν ἀνάστασιν Ἰωάννου τοῦ μετὰ
ἐκείνου δὲ ἀφ' οὗ τοῦ ἀποκρίσεως μετὰ τὴν ἀνάστασιν.

1^η Οἱ μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἀφ' οὗ τοῦ ἀποκρίσεως μετὰ τὴν ἀνάστασιν οὐκ
ἐστὶν ἀνάστασιν τοῦ ἀποκρίσεως, τοῦ ἀποκρίσεως μετὰ τὴν ἀνάστασιν
καὶ μετὰ τὴν ἀνάστασιν.

2^η Οἱ ἀποκρίσεως ἀνάστασιν τοῦ ἀποκρίσεως καὶ ἀνάστασιν τοῦ
ἀνάστασιν ἀνάστασιν καὶ ἀνάστασιν τοῦ ἀποκρίσεως ἀνάστασιν
ἀνάστασιν ἀνάστασιν.

Ἐν πόλει, τῆς 24^{ης} Ἰουλίου 1828.
ὁ Κυβερνήτης
Ἀθανάσιος

ὁ ἄρχων τοῦ Πόντου
Γ. Γεωργίου

Το πρωτότυπο δισέλιδο κείμενο του αρ. 6550 ψηφίσματος ΙΖ' 24.9.1828

Με την εγκύκλιο 12571 της 18. Μαΐου 1829 κατήργησε το παλαιό «ποδοκόπι».

Αρ. 12.571.
Ἐγκύκλιος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Ἐκτάκτους Ἐπιτρόπους καὶ
Προσωρινούς Διοικητάς.

Επι Τουρκοκρατίας, καθὼς συμβαίνει καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα αὐθαίρετον ἐνεργούσας Διοικήσεις, ἐπεκράτει ἡ συνήθεια τῶν ἡγεμόνων ποδοκόπιον, ἧτις δὲν εἶναι ἄλλο εἰμὴ μία ἀπὸ τῶν πολλῶν πρεφάσεων, διὰ νὰ γυμνῶνται ἐκ συστοχῆς, καὶ. Τὸ τοιοῦτον παράλογον εἶδος δὲν ἔπαυσε καὶ μετὰ τὴν ἐπαναστάσιν, ἀλλ' ἐνεργεῖται κατὰ μέρος, ἀπὸ τῶν ἐκτελεστικῶν, δυνάμεως τῶν κατὰ τοὺς Διοικήσεων. Καὶ ὅμως, ἀφ' οὗ, θεῶς ἀντιλήψαι, τὸ μὲν μέγα μέρος τῆς Ἐπικρατείας ἀπηλλαγὴ τῶν ἐσχδρῶν, ἣ δὲ εὐταξία εἰσάγεται, εἰς τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα, καὶ ἐπομένως οἱ τὸ κοινὸν ὑπηρετοῦντες πληροῦνται τακτικῶς ἀπὸ τῶν σημειῶν Ταμίων, εἶναι διὸλου ἀσυγγνώστον καὶ ἀσύμφορον μετὰ τὴν φιλοεργὴν διαθεσὶς τῆς Κυβερνήσεως, νὰ τριφύκῃ καὶ νὰ πληροῦν οἱ μόνον ἀποσπῶντες κάτοικοι τοῦς εἰς τὰς διαφόρας ὑπηρεσίας στελλομένους στρατιώτας, οἵτινες ἐπ' αὐτῶν τοῦτων λαμβάνουν μισθὸν ἀπὸ τῆς πατρίδος, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἔχουν δικαίωμα ν' ἀπαιτοῦν καὶ ἄλλα παράνομα ὑσίσματα ἀπὸ τὴν ἰδίαν πατρίδα, ἀπὸ τὸν λαὸν τῆς Ἑλλάδος.

Ὅθεν διατάττεται, Κύριε, νὰ λαθῇ τ' ἀναγκαῖα μέτρα, ὥστε νὰ παύσῃ τοῦ λοιποῦ αἱ τοιαῦται καταχρεώσεις, καὶ νὰ μὴ ἐπιφορτίζονται οἱ πολῖται ἀδίκῃ βάρει, ἀλλὰ νὰ τιμωρῆται αὐστηρῶς ὁ ἀντίστανον εἰς τὴν ἐννοίαν τῆς παρούσης ἐγκυκλίου, τὴν ὁποίαν ὑπηγάγραυσεν ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἣ ὑπερ τῆς κοινῆς εὐδαμονίας, πρόνοια τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 18 Μαΐου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΩΤΗΣ.

Ταντόχρονα με τον Νόμο 4386 της 18.5.1829 της Αίγινας «Πρὸς τοὺς κατὰ τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Ἐκτάκτους Ἐπιτρόπους καὶ Προσωρινούς Διοικητάς» επαναδιατύπωσε καὶ επαναπροσδιόρισε τον 1^ο Κανονισμό καὶ ορισμένα διαδικαστικά θέματα του ὑπὸ σύσταση ταχυδρομείου. Τον επανέλαβε τροποποιημένο σύμφωνα με τις ἐν τῷ μεταξύ προκύψασες ἀναγκαῖες διορθώσεις καὶ συμπληρώσεις προκειμένου νὰ εἶναι πλέον ἐφαρμόσιμος καὶ λειτουργικός. Ο Νόμος 4386 της 18. 5. 1829 της Αἰγινας ονομάστηκε ἀργότερα ὡς «2ος Κανονισμὸς του Ταχυδρομείου».

Η ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Ἐκτάκτους Ἐπιτρόπους καὶ Προσωρινὸς Διοικητάς.

Ενωμένως σχεδὸν πάντα ἀπέδειξε τὴν ἀνάγκη πεντέρου διοργανισμοῦ τοῦ Ταχυδρομείου. Ὁ διοργανισμὸς οὗτος ἔγινε μὲν ὅλας τὰς ἀπαιτουμένας τροπολογίας καὶ μεταρρυθμίσεις, ὅσαι ὑπάρχοντες τὴν βελτίωσιν τοῦ μέσου τούτου τῇ δημοσίᾳ ὑψηλότερα. Ὅθεν, ἡ Γραμματεία αὕτη σπεινύσασα τὰς περικλείουσας ἀντίτυπα τῆς ὑπ' Αρ. 2699 διατάξεως, σὰς προσκαλεῖ, Κύριοι, κατ' ἐπιταγὴν τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου, νὰ δημοσιεύετε τὴν αὐτὴν διάταξιν, εἰς τὸ ὑπὸ τὴν διοίκησιν σας Τμήμα, ἢ ἐπαρχίαν ἀνὲν παραμικρᾶς ἀποδόλης, καὶ νὰ ἐκτελέτετε αὐτοὺς νότους, τὸ ὅποιοι ἐμπιστεύετε χρεὶς διορίζοντες τὸν ὅστις μέλλει νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἐπιστάσιν τοῦ Ταχυδρομείου. κατὰ τὰς πόλεις τοῦ Τμήματος, ἢ τῆς ἐπαρχίας σας. Ἐπειδὴ δὲ διὰ τὴν ἀποσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Ταμείου, εἶναι πάντῃ ἀνάγκη ὅπως λαμβανώμενος ὁ δημοσίᾳ ὑποσημασμένων, διὰ τοῦτο θέλετε ἀναπληρῶσαι τὴν ἑλλειψίν, ἐνεργούντες τὸν διορισμὸν τούτου κατὰ τὴν ἐφεξῆς τῶρον.

1. Ὅπου ὑπάρχει Ἀστυνομία, ἐκεῖ ὁ αὐτὸς θέλει ἀναλαμβάνει καὶ τὴν ἐπιστάσιν τοῦ Ταχυδρομείου.
2. Εἰς τὰς πόλεις, ὅπου διατρέχουσιν οἱ ἑτακτοὶ Ἐπιτρόποι καὶ οἱ Πρωτονοὶ Διοικηταί, εἰς τὴν ἐνταύτῃ Ἀστυνόμεν, εἰς τὸν Γραμματεῖν τοῦ ἑτακτοῦ Ἐπιτρόπου, ἢ τοῦ Πρωτονοῦ Διοικητοῦ ἐκπληροῦν τα τῆς ἐπιστάσεως τοῦ Ταχυδρομείου.
3. Ἐκεῖ δὲ ὅπου μὴτε Ἀστυνόμεν, μὴτε Γραμματεὺς ὑπάρχει, θέλει διορίζεσθαι κατ' ἐκλογὴν τοῦ ἑτακτοῦ Ἐπιτρόπου, ἢ τοῦ Πρωτονοῦ Διοικητοῦ, εἰς τὸν κατ' ἐκεῖνα τὰ μέρη ἐν δημοσίᾳ ὑποσημασμένῳ διατελούντων.
4. Εἰς τὰς νήσους θέλουν ἐκτελεῖ τὰ τῆς ἐπιστάσεως χρήτῃ οἱ Ὑγεονόμοι.
Ἡ Κυβέρνησις ἀνατιθεμένη εἰς τὸν γινώσκον ζῆλον σας τὴν ταχέως ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν, τῶν κατὰ τούτῳ, καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀναγκαζομένης διατάξεως, καθόσον ἀνάγεται εἰς ἕνα ἕκαστον ἐξ ὑμῶν Κύριοι, περιμένει ἐκείνη τὸν ἀνασταντὸν κατὰλογον τῶν παρ' ὑμῶν διορισθέντων ἐπιστάτων πρὸς πληροφάνειαν τῆς.
Σημειώτεον ὅτι θέν πρέπει νὰ μὴν ἐκτελέσῃ ἐκ μέρους σας μηδὲν ἀποβῇ εἰς τὴν ἐκπληρώσιν τοῦ χρέους τούτου.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 18 Μαΐου 1829.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛ. ΔΗΣ

Ὁ 2ος Κανονισμὸς τοῦ Ταχυδρομείου

Ὁ 2ος Κανονισμὸς ξεκαθάρισε καὶ προσδιόρισε στα πλαίσια τῆς οικονομίας τοῦ τότε ἀδύναμου Κράτους τοὺς υπεύθυνους παραλαβῆς, παράδοσης καὶ διακίνησε τῆς τοπικῆς αλληλογραφίας.

Συγκεκριμένα μέχρι τὴν 18.5.1829 μόνο τὸ Κεντρικὸ Ταχυδρομεῖο τῆς ἐκάστοτε πρωτεύουσας τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους ἦταν στελεχωμένο με ἴδιο προσωπικὸ καὶ κατεῖχε ἰδίαι σφραγίδες τὶς ὁποῖες τὶς χρησιμοποιοῦσαν γιὰ τὶς ἀνάγκες σήμανσης τῆς τότε ιδιωτικῆς καὶ ἐπισήμου (κρατικῆς) αλληλογραφίας. Στὶς ἄλλες περιοχὲς δὲν ὑπῆρχε προσωπικὸ ἀρμόδιο γιὰ τὴν ἐν γένει διακίνησιν τῆς αλληλογραφίας.

Με τὴν Εγκύκλιον 12479 τῆς 17.5.1829 ποὺ δημοσιεύθηκε τὴν 20.5.1829 στηριζόμενη στὸν Νόμον 4386 καὶ ἐκφράζοντας τὸν 2^ο Κανονισμό ἀπὸ τὴν 18.5.1829 στὶς ἐπαρχίες καὶ πόλεις ὀρίζει γιὰ 1^η φορὰ υπεύθυνον ἐπιστάτη διακίνησε τῆς αλληλογραφίας. Εἶναι πλέον συγκεκριμένοι οὗτοι ὑπάλληλοι καὶ ἡ

αρμοδιότητα του φορέα ο οποίος θα εκπροσωπούσε και θα διακινούσε την ταχυδρομική αλληλογραφία.

Ο ρόλος επιστάτου του τοπικού ταχυδρομικού γραφείου ανατέθηκε πλέον σε εν ενεργεία δημοσίους υπαλλήλους και κατ'εξοχήν στους εκεί αστυνόμους. Εν απουσία δε αυτών η επιστασία του τοπικού ταχυδρομείου ανετίθετο σε άλλους δημοσίους υπαλλήλους (π.χ. αστυνόμους, τελώνες, υγειονόμους, γραμματείς των νομαρχιακών ή επαρχιακών διοικήσεων κλπ) ή σε δημοτικούς άρχοντες (π.χ. δημογέροντες κλπ) ή όπως έγραφε η εγκύκλιος « ... εις των κατ' εκείνα τα μέρη εν δημοσίω υπηρεγημάτι διατελούντων ... 4. Εις τας νήσους θέλουν εκτελεί τα της επιστασίας χρέη Υγειονόμοι ... ».

Φαίνεται εδώ ότι ο Καποδίστριας για λόγους οικονομικούς αντιμετώπισε έξυπνα, το ακανθώδες ταχυδρομικό πρόβλημα, αναθέτοντας καθήκοντα ταχυδρομικών επιστατών, σε υπαλλήλους δημοσίων Υπηρεσιών. Αυτό αναφέρεται και στο ψήφισμα σύστασης του Ταχυδρομείου. Η σχετική εγκύκλιος επικαλείται “ ... την απορίαν του Εθνικού Ταμείου ... “ και αλλού “ ... είναι παντί ασύμφορον ο πολλαπλασιασμός των δημοσίων υπηρεγημάτων ... “.

Στους ανωτέρω δημοσίους λειτουργούς δεν είχαν δοθεί σφραγίδες ταχυδρομικές προκειμένου να τις χρησιμοποιούν κατά την εξάσκηση των νέων καθηκόντων των.

Κατόπιν αυτού παρουσιάστηκε το φαινόμενο οι αρμοδίως εντεταλμένοι ταχυδρομικοί επιστάται να χρησιμοποιούν τα αντίστοιχα τις ιδιότητάς των διοικητικά σήμαντρα ως ταχυδρομικά σήμαντρα για την σήμανση τις αλληλογραφίας.

Παρουσιάστηκε δηλαδή μια εξαιρετικής ταχυδρομικής και φιλοτελικής σημασίας ομάδα διοικητικών σημάντρων τα οποία χρησιμοποιήθηκαν μέχρι περίπου το 1835 ως ταχυδρομικές σφραγίδες.

Η ισχύς του 2^{ου} Κανονισμού και ο τρόπος λειτουργίας του ταχυδρομείου έμεινε σε ισχύ μέχρι την 17.10.1829 όπου με την μεταφορά της Καθέδρας στο Ναύπλιο δημοσίευσε τον 3^ο **διευρυμένο Κανονισμό λειτουργίας του Ταχυδρομείου**. (Φιλοτ. 487/54 & 488/83 του 1981).

Στον 3^ο Κανονισμό επαναλαμβάνεται σχετικά με την επιστασία των νέων ταχυδρομικών γραφείων που συστάθηκαν τότε: « ... Ανατιθεμένης ... της επιστασίας των ταχυδρομείων εις τάς αρχάς ...ας είχαν προσδιορίσει ο του Κυβερνήτου Κανονισμός ... ». Εξακολουθεί δηλαδή να ισχύει ο θεσμός της σφραγίσεως των επιστολών με τα εκάστοτε διοικητικά σήμαντρα που είχαν στην ευθύνη τους.

Η ισχύς του 3^{ου} Κανονισμού και ο τρόπος λειτουργίας του ταχυδρομείου έμεινε σε ισχύ αρκετά χρόνια διότι ο τόπος αυτός πάντα δεν μπορούσε να πορευτεί σε ηρεμία. Πολλά γεγονότα, τραγικά, συνέβησαν μέχρι το 1835. Τραγικότερο όλων η δολοφονία του Κυβερνήτου Ιωάννη Καποδίστρια! Δολοφονία από την οποία ποτέ αυτός ο τόπος δεν συνέλθε! Δολοφονήθηκε τότε ο **σπουδαιότερος** των μέχρι σήμερα νεότερων Ελλήνων!

Με το Β. Δ. της 18/30.9.1834 ΦΕΚ 36/28.9.1834 ορίζεται η Αθήνα ως Πρωτεύουσα του Κράτους και προσδιορίζεται ως ημέρα μετακινήσεως του κρατικού μηχανισμού στην νέα πρωτεύουσα, μεταξύ των οποίων και το Κεντρικό Ταχυδρομείο, η 1.12. 1834

Στις 25.10.1834 εκδίδεται στο Ναύπλιο ο 4^{ος} Κανονισμός του ταχυδρομείου. Σε αυτόν ορίζεται ως ημέρα εφαρμογής του η 1.12.1834 ημέρα κατά την οποίαν το Κεντρικό Ταχυδρομείο θα ερρίσκετο στην Αθήνα. Ο 4^{ος} Κανονισμός είναι

τροποποιημένους προκειμένους αφ ενός μεν να προσαρμοστεί με την νέα θέση του Κεντρικού Ταχυδρομείου αφού τα ταχυδρομικά δρομολόγια θα είχαν σαν αρχή και τέλος την Αθήνα και όχι το Ναύπλιο και αφ ετέρου να προσαρμοστεί με τα νέα ταχυδρομικά γραφεία που είχαν ιδρυθεί και επανδρωθεί με «ειδικούς», όπως τότε τους έλεγαν, ταχυδρομικούς υπαλλήλους

ΟΘΩΝ ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσανμεν καὶ διατάσσομεν τῶδε.

Ἄρθρον 1. Ἡ καθέδρα ἡμῶν μετατίθεται κατὰ τὴν α' Δεκεμβρίου τ.ἔ. ἐκ Ναυπλίου εἰς Ἀθήνας.

Ἄρθρον 2. Ἡ πόλις Ἀθῆναι θέλει ἐπονομάζεσθαι ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας «Βασιλικὴ καθέδρα καὶ πρωτεύουσα».

Ἄρθρον 3. Κατὰ τὴν 1 (13) Δεκεμβρίου τ.ἔ. θέλουν καθιδρυθῇ ἐν Ἀθῆναις καὶ ὅλα τὰ Ἡμέτερα Ὑπουργεῖα τῆς Ἐπικρατείας μετὰ τῶν ἀμέσως εἰς αὐτὰ ὑπαγομένων τμημάτων, ἔτι δὲ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, τὸ Γενικὸν Ταμεῖον, καὶ τὸ Γενικὸν τῶν Ταχυδρομείων Διευθυντήριον.

Ἄρθρον 4. Δι' ἰδιαιτέρων ἀποφάσεων θέλομεν προσδιορίσει τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν καὶ αἱ λοιπαὶ κεντρικαὶ ἀρχαὶ θέλουν μετατεθῇ ἐκεῖ.

Ἄρθρον 5. Ὅλαι αἱ ὑπάλληλοι Ἀρχαὶ τοῦ Βασιλείου θέλουν ἀρχίσει νὰ διευθύνωσιν εἰς Ἀθήνας τὴν μετὰ τῶν ἐν ἄρθρῳ 3 σημειουμένων Ἀρχῶν ἀλληλογραφίαν τῶν, ὅποτεν αὕτη δὲν θέλει δυνηθῇ νὰ φθάσῃ εἰς Ναῦπλιον κατὰ τὸν συνήθη δρόμον τοῦ ταχυδρομείου πρὶν τῆς 29 Νοεμβρίου (11 Δεκεμβρίου) τ.ἔ.

Ἄρθρον 6. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῶς παραγγέλλεται νὰ κοινοποιησῇ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα δημοσιευθεσόμενον διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἑκαστος δὲ τῶν λοιπῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας θέλει συμπράξει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν καθ' ὅσον προσήκει εἰς αὐτόν.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 18 (30 Σεπτεμβρίου) 1834

Ἐν Ὄνομτι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασιλεῖα

Ὁ κόμης ΑΡΜΑΝΣΜΠΕΡΓΚ
Πρόεδρος ΚΟΒΕΑ, ΕΙΔΕΚ.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας
Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, ΛΕΣΟΥΪΡΟΣ, Ν.Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Γ. ΡΙΖΟΣ, Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

Φ 36/28.9.1834

Ἡ ἀνάγκη κατασκευῆς ταχυδρομικῶν σφραγίδων με τὴν πάροδο τῶν ἐτῶν, τὴν αὐξήση τῆς ἀλληλογραφίας, τὴν ἰδρύση νέων ταχυδρομικῶν γραφείων καὶ τὴν τοποθέτησιν στὶς μεγάλες πόλεις ταχυδρομικοῦ προσωπικοῦ καὶ τέλος τὴν λειτουργίαν τῆς ἐξωτερικῆς ἀλληλογραφίας ἐγίνε ἐπιτακτική.

Χαρακτηριστικὸ παράδειγμα τρεῖς ἐπιστολῆς τοῦ Κωλέττη (Φιλοτ. τ. 496 Σελ. 154)

Οἱ σφραγίδες με τὰ διοικητικὰ σήμαντρα ἀποσύρθηκαν βαθμιαίως ὅταν ἀπὸ το 1835 ἀρχίσαν σταδιακὰ νὰ εφοδιάζονται οἱ πρώτες ταχυδρομικὲς υπηρεσίες με τὶς πρώτες, νέες ταχυδρομικὲς σφραγίδες. Παρ' ὅλα αὐτὰ ἐξακολουθοῦσαν νὰ χρησιμοποιοῦνται διοικητικὰ σήμαντρα ὡς ταχυδρομικὲς σφραγίδες, μέχρις ἀργὰ περίπου το 1900, ἀλλὰ σε μικρῆς κλίμακας ταχυδρομικὰ γραφεῖα.

Απὸ το 1843 γιὰ καλλίτερο τρόπο ἐπικοινωνίας με τὴν ὑπαιθρο θέσπισαν τὰ Δημοτικὰ Ταχυδρομεῖα ὅπου καθημερινὰ πεζοπόροι καὶ ἱππεῖς ἔκαναν τακτικὲς καὶ προκαθορισμένες διελεύσεις ἀπὸ τὸ ταχυδρομικὸ γραφεῖο τοῦ κέντρου πρὸς τὴν ὑπαιθρο. Κατὰ τὴν διέλευση τοὺς παρέδιδαν καὶ παραλάμβαναν τὸ ταχυδρομικὸ υλίκον.

Τὸ ὑπάρχον ταχυδρομικὸ υλικὸ μέχρι τὴν λειτουργίαν τῶν Δημοτικῶν Ταχυδρομείων εἶναι ελάχιστον. Παρ' ὅλα αὐτὰ πρέπει νὰ διακρίνουμε κάποιες χρονικὲς περιόδους, οἱ ὁποῖες εἶναι:

**Περίοδος μέχρι την 25.1.1833
ημέρα άφιξης του Όθωνα στην Ελλάδα**

Η μόνη γνωστή σφραγίδα είναι η «ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ»

Επί εγγράφου της 26 Μαΐου 1821 από Αθήνα

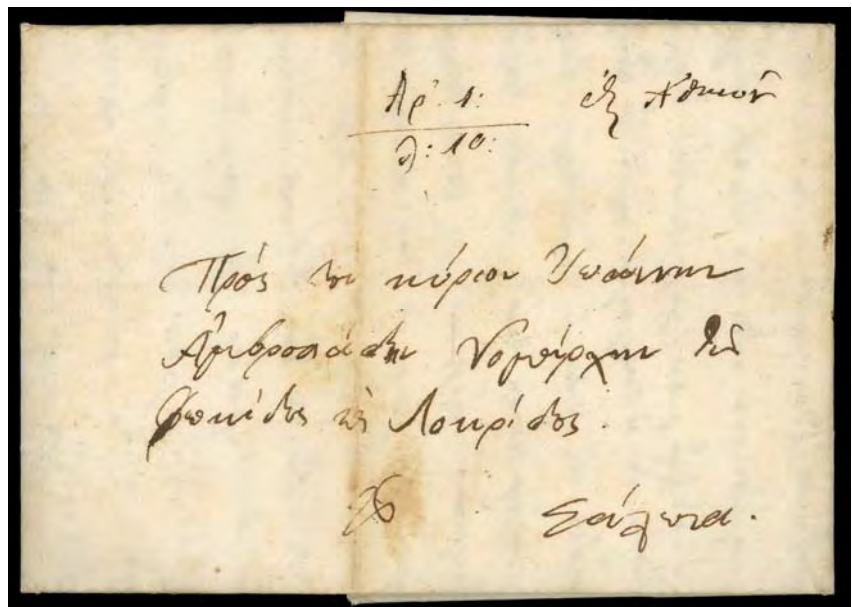
Από το βιβλίο της Ιστορικής και Εθνολογικής Εταιρείας της Ελλάδος –
«Σφραγίδες Ελευθερίας» - Αθήναι 1983 με ΚΩΔ 24

Πέραν της ανωτέρω σφραγίδας και δεδομένου ότι η Αττική άργησε να απαλλαγεί από τους Τούρκους (31.3.1833) δεν υπάρχει κάποιο άλλο γνωστό διοικητικό σήμαντρο. Αν βρεθεί πιθανότατα θα έχει ως σφραγίδα κάποιο σήμαντρο με θέμα την θεά Αθηνά ή τον αναγεννώμενο Φοίνικα.

Μια επιστολή που έχει βρεθεί με ημερομηνία 11.9.1833 δεν έχει κάποια σφραγίδα γεγονός που μας οδηγεί στο πρόχειρο συμπέρασμα ότι μέχρι τότε δεν υπήρχε κάποιο εν χρήσει διοικητικό σήμαντρο.

Η Ακρόπολη από τα νοτιοδυτικά, υδατογραφία του F.R. Fitzgerald (Μουσείο της Πόλεως των Αθηνών).

Πλίκος από **ΑΘΗΝΑ** της **11.9.1833** προς **ΣΑΛΩΝΑ** (ν. ΑΜΦΙΣΣΑ)
 Ο πλίκος δεν έχει κάποιο διοικητικό σήμαντρο ως σφραγίδα
 Φέρει τις χειρόγραφες ενδείξεις: «εξ Αθηνών» &
 Αρ:(ιθμός επιστολής) / λ:(επτά) 10

Ο ανωτέρω πλίκος μας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι πιθανόν να μην υπήρχαν ταχυδρομικές σφραγίδες και διοικητικά σήμαντρα τουλάχιστον μέχρι την ημερομηνία 11.9.1833

Περίοδος από την 25.1.1833 ημέρα άφιξης του Όθωνα στην Ελλάδα μέχρι την 1.12.1834 ημέρα όπου η Αθήνα καθίσταται Πρωτεύουσα του κράτους.

Τα υπάρχοντα γνωστά διοικητικά σήμαντρα της εποχής είναι:

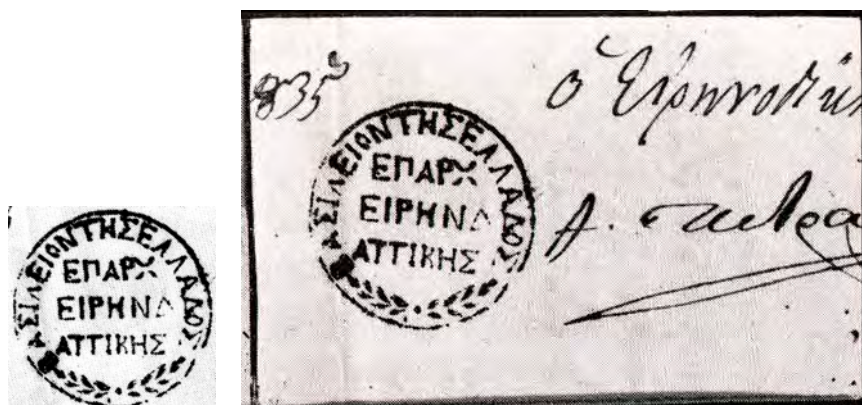

Έγγραφο της 21.10.1833 με το Διοικητικό σήμαντρο:

**ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧ: - ΑΤΤΙΚΗΣ - Κ: ΒΟΙΩΤ**

Η Ακρόπολη κατά τα τελευταία χρόνια της Τουρκοκρατίας, όπως απεικονίστηκε από τον περιηγητή E. Dodwell, που επισκέφθηκε την Ελλάδα την περίοδο 1801-1806. Ο πίνακας δημοσιεύτηκε στο έργο του Views in Greece (Λονδίνο 1820). Διακρίνεται το εσωτερικό της Ακρόπολης με το τζαμί που υπήρχε εκεί, αριστερά ο Λυκαβηττός και στο βάθος ο Υμηττός.

Έγγραφο της 22.2.1835 με το Διοικητικό σήμαντρο:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΠΑΡΧ.
ΕΙΡΗΝΑ
ΑΤΤΙΚΗΣ

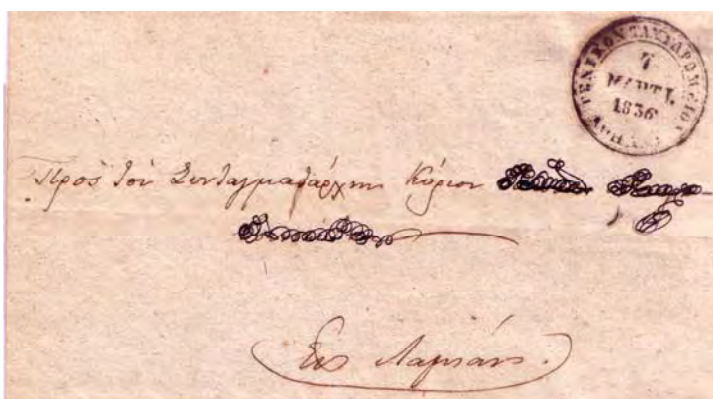
Έγγραφο της 27.11.1834 με το Διοικητικό σήμαντρο:

ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

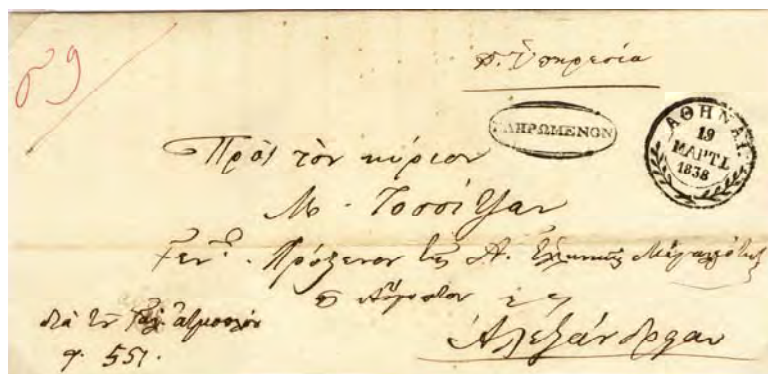
**Περίοδος από την 1.12.1834 ημέρα όπου η Αθήνα καθίσταται
Πρωτεύουσα του κράτους μέχρι την 1.3.1843 ημέρα λειτουργίας
των Δημοτικών Ταχυδρομείων**

Στην περίοδο αυτή ήδη λειτουργεί στην Αθήνα το Γενικό Ταχυδρομείο το οποίο ταυτόχρονα εξυπηρετεί ταχυδρομικά και την ευρύτερη Αττική.

Οι ταχυδρομικές σφραγίδες που συναντώνται είναι η του Γενικού Ταχυδρομείου των Αθηνών και μια σειρά από ταχυδρομικές σφραγίδες με βασικό θέμα δύο κλάδοι ελιάς διασταυρούμενες με την λέξη ΑΘΗΝΑΙ, όπως η εικονιζόμενη ΔΟ1.

Επιστολή από την ΑΘΗΝΑ της 7 ΜΑΡΤΙ. 1836 προς την ΛΑΜΙΑ
με την σφραγίδα ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ – ΑΘΗΝΑΙ

Σφραγίδα τύπου ΔΟ1 : Πλίκος από ΑΘΗΝΑ - 19 ΜΑΡΤΙ 1838 - προς ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ.

Επί του σώματος του πλίκου : Ελλειψοειδής σφραγίδα ΠΛΗΡΩΜΕΝΟΝ
και χειρόγραφες εντολές: Δ. Υπηρεσία και Διά του Γαλ. Ατμοπλοίου.

Η από 1.3.1843 περίοδος όπου λειτουργούν τα Δημοτικά Ταχυδρομεία μέχρι της αρχές περίπου του 20ου αιώνα

Τα Δημοτικά Ταχυδρομεία τέθηκαν σε ισχύ με το Β.Δ. της 23.12.1842 (4.1.1843 ν. ημ.) και δημοσιεύτηκε στο Φ.Ε.Κ. 32 Α'/31.12.1842 και τέθηκε σε ισχύ από την 1.3.1843.

Κάθε διαδρομή είχε τον αριθμό της. Ο κάθε ταχυδρόμος είχε τη σχετική ταυτόριθμη σφραγίδα με την οποία σφράγιζε τις επιστολές.

Για την υπαίθρο της Αττικής στην αρχή προβλέφθηκαν πέντε Δημοτικοί Ταχυδρόμοι (Εικ. 1). Ο υπ αριθμόν 4 ανέλαβε την εξυπηρέτηση της ευρύτερης περιοχής της υπαίθρου του Δήμου «Κρωπίας». Στο Δήμο Κρωπείας συμπεριλαμβάνονταν και η «Βουλιαγμένη Κρωπείας».

Στην Εικ. 1 φαίνεται ότι ο έχον αριθμό σήμαντρον 4 έφιππος Δημοτικός Ταχυδρόμος «διέτρεχεν» την «Από Αθήνας εις Κωροπίν & Κερατέαν» απόσταση σε 8 ώρες.

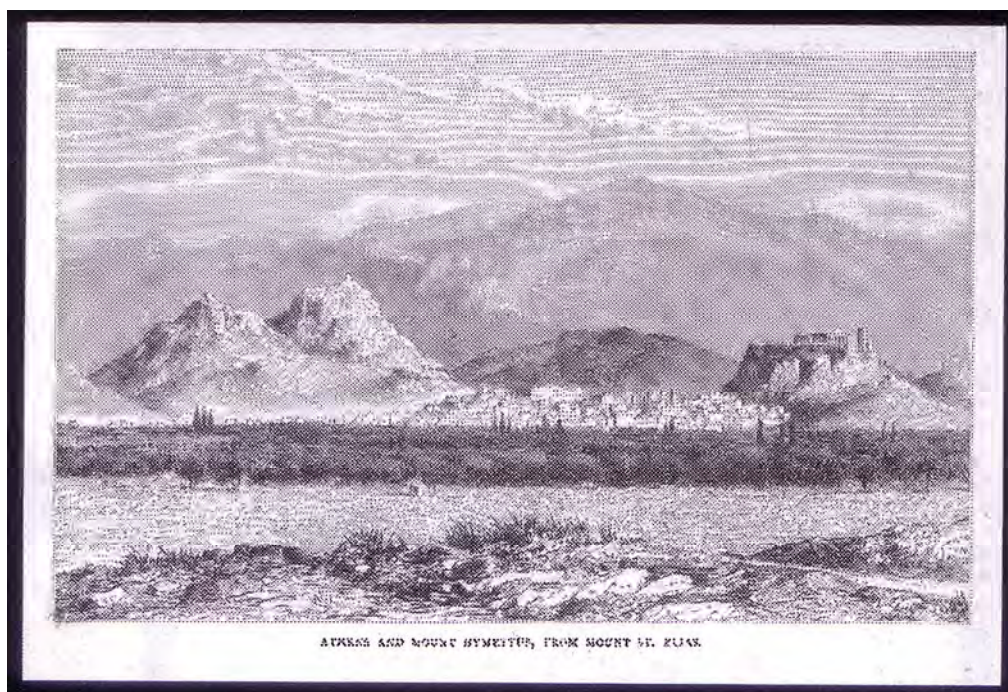
Επισταθμείως, των Δημοτικών Ταχυδρόμων, δήμοι προς ους ούτοι
απικνουν, και μέρη τα όποια διατρέχουν

Διοικήσις Υποδιωκείας	Δημ. Ταχυδρ.		Δήμοι προς ους απικνουν αί Ταχυδρόμοι	Αριθμ. τού σήμαντρον	Μέρος τα όποια διατρέχουν οι Ταχυδρόμοι ή ταυτοπαλιν	Απόστασις εν ώραις
	Έφιπ.	Πεδού				
Αττικής	—	1	Ουλγή, (α)	1	Από Αθήνας εις Χαλκίδα	4
	1	—	Πέραια,	2	" " " Καλαμών	10
	—	1	Μαραθών	3	" " " Μαραθώνων	7
	1	—	Κρωπία ή Λαιρσιον }	4 5 6	" " " Κωροπίν ή Κερατέαν }	8

Εικ. 1

Ο Πίνακας των Δημοτικών Ταχυδρόμων της Αττικής
όπως βρέθηκε και δόθηκε από τον Στ. Κασιμάτη (5)

(5) Στέλιος Κασιμάτης: Διαπρεπής φιλοτελιστής, συγγραφέας και φωτογράφος.

Η θέα των Αθηνών τον 18ο αιώνα από τον Πειραιά

Αργότερα για την ύπαιθρο της Αττικής προβλέφθηκαν έξι Δημοτικοί Ταχυδρόμοι. Ο υπ αριθμόν Δ. Τ. 4 ανέλαβε την εξυπηρέτηση της ευρύτερης περιοχής της υπαίθρου του Δήμου «Κρωπίας». Στο Δήμο Κρωπίας συμπεριλαμβάνονταν και η «Βουλιαγμένη Κρωπείας» (Εικ. 2).

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΩΝ.

Μεταξύ τῶν Ταχ. Γραφείων καὶ τῶν πρωτεύουσῶν τῶν Δήμων τῆς περιφέρειας τῶν.

Ταχυδρομ. Γραφεῖα	Ἀνοδ. καὶ ἐπάνοδος	Ἀναχωρήσεις				Ἀφίξεις				Ἀπόστασις εἰς ὥρας
		Ἀπὸ τὰ ταχ. γραφεῖα καὶ τὰς πρωτ. τῶν δήμων	Ὄνομασίαι τῶν δήμων	Τὰς ἡμέρας	Τὰς ὥρας	Εἰς τὰ ταχ. γραφεῖα καὶ τὰς πρωτ. τῶν δήμων	Τὰς ἡμέρας	Τὰς ὥρας		
ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.										
Ἀττικὴ	Ἀνοδος	Καλ. Χασιάς	Φυλῆς . . .	Δ'. Ζ'.	6 Π.	Ἀθήνας ..	Δ'. Ζ'.	10 Π.	4	
		Μενίδιον ..	Ἀχαρνῶν ..	Δ'. Ζ'.	8 "	"	Δ'. Ζ'.	10 "	2	
		Μαραθῶνα ..	Μαραθῶνος	Γ'. Σ'.	8 "	"	Γ'. Σ'.	4 Μ.	8	
		Μαρκόπουλον	Κρωπίας ..	Δ'. Ζ'.	6 "	"	Δ'. Ζ'.	10 Π.	4	
		Σκ. Ὠρωποῦ	Ὠρωπίων ..	Γ'. Σ'.	7 "	"	Γ'. Σ'.	4 Μ.	9	
	Κερατιάν ..	Λαυρίου . . .	Γ'. Σ'.	8 "	"	Γ'. Σ'.	4 "	8		
	Ἐπάνοδος	Ἀθήνας	—	Δ'. Ζ'.	2 Μ.	Καλ. Χασιάς	Δ'. Ζ'.	6 Μ.	4	
		"	—	Δ'. Ζ'.	2 "	Μενίδιον ..	Δ'. Ζ'.	4 "	2	
		"	—	Δ'. Ζ'.	10 Π.	Μαραθῶνα ..	Δ'. Ζ'.	6 "	8	
		"	—	Δ'. Ζ'.	2 Μ.	Μαρκόπουλον	Δ'. Ζ'.	6 "	4	
"		—	Δ'. Ζ'.	9 Π.	Σκ. Ὠρωποῦ	Δ'. Ζ'.	6 "	9		
"	—	Δ'. Ζ'.	10 "	Κερατιάν ..	Δ'. Ζ'.	6 "	8			

Εικ. 2

(Από την σελίδα 32 της ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗΣ ΕΠΕΤΗΡΙΔΑΣ του 1874)

Από το συνδυασμό των Εικ. 2 και Εικ. 3 φαίνεται ότι ο έχον αριθμό σήμαντρου 4 έφιππος Δημοτικός Ταχυδρόμος αναχωρούσε από τη πρωτεύουσα του Δήμου κάθε Τετάρτη και Σάββατο στις 6 το πρωί προς Αθήνα. Διάρκεια διαδρομής 4 ώρες. Παρέδιδε την αλληλογραφία, παραλάμβανε την νέα προς διανομή (αλληλογραφία) και αναχωρούσε επιστρέφοντας στις 2 στο Μαρκόπουλο το μεσημέρι την ίδια ημέρα. Προγραμματισμένη ώρα άφιξης στις 6 το απόγευμα. Η αφικνούμενη αλληλογραφία στην αρχή διανεμόνταν στη πρωτεύουσα του Δήμου ή παραδίδονταν στο σπίτι έναντι ιδιαίτερης αμοιβής κατόπιν συμφωνίας. Αργότερα παραδίδονταν στο σπίτι από τους επί τούτο προσληφθέντες αγροτικούς διανομείς.

Εικ. 3

Επιστολή {πλίκος (6)} από Μαρκόπουλο προς Σπάρτη την 7.9.1861.

Σφραγίδα αποστολής η του Δ.Τ.5 (Δημοτικός Ταχυδρόμος Νο 1)

και διαβατική σφραγίδα ΑΘΗΝΑΙ - 8.9.1861.

(Ενίοτε γινότανε αμοιβαία αντιμετάθεση των διανομέων. Γι αυτό και υπάρχει η σφραγίδα Δ.Τ.1 αντί του γνωστού Δ.Τ.4 σύμφωνα με τα εκτεθέντα άνωθεν)

(Η σφραγίδα Δ.Τ. 1 της Εικ. 3 είναι μοναδική!)

(6) Πλίκος: Μεγάλο χαρτί στο οποίο γράφονταν η επιστολή και μετά το δίπλωναν κατά κάποιο τρόπο. Την τελευταία αναδίπλωση την έχωναν στις πτυχές της πρώτης αναδίπλωσης.

Αδελφοί μου.

Ex Hypnoticae h. 7. Febr. 1861.

Αὐτοῦς ἀποφασίζοντες, ὅτι ἐὰν
 οὐκ ἐλθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, οὐκ
 ἔσται ἡμεῖς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ.
 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἰπὼν ταῦτα
 ἦλθεν εἰς τὴν πόλιν.

Η' εραία δόξα τα ελπίσιν δὴ τοῖς ἰγίοις
 ἰσχυρα, ἀν' ἧς ἐστὶν ἡ ἐκείνη ἐκδοτικὴ
 παρ' ἑαυτοῦ τοῖς δούλοις, καὶ ἀν' ἧς ἔχουσιν.
 ὅπως ἐκταῖς τοῖς ὑπερβολῶς ἐκδοτικῶν καὶ ἐκ
 ἀν' ἑαυτοῦ, ἡμεῖς καὶ ἐκταῖς,

Εικ. 5
Επιστολή προς Αθήνα με σφραγίδα αποστολής Δ.Τ.2
(Δημοτικός Ταχυδρόμος Νο 2)

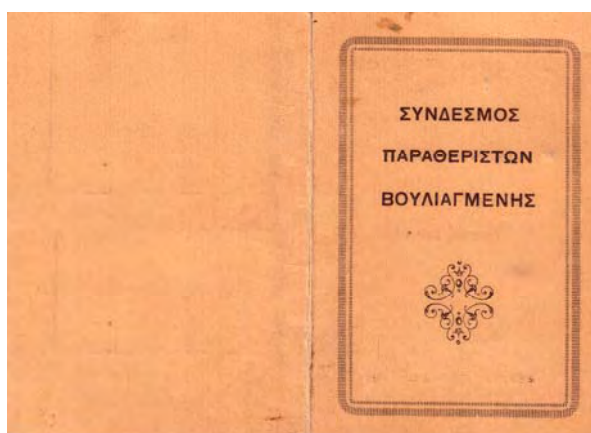

Η παραλία Βουλιαγμένης

Η ταχυδρομική εξυπηρέτηση της Βουλιαγμένης τον 20ο αιώνα

Τα χρόνια της δεκαετίας 1890-1900 η Βουλιαγμένη ήταν ήδη γνωστή για το φυσικό κάλος της. Ο συνδυασμός της λίμνης, τα δάση, το ξηρό κλίμα και οι πανέμορφες και ήρεμες παραλίες της την κατέστησαν πόλο έλξης για πολλούς. Πολλοί οι οποίοι έτρεμαν την φοβερή φυματίωση όπως ήδη εκτέθηκε στο πρόλογο. Κατά κύριο λόγο όμως, για το φυσικό της κάλος.

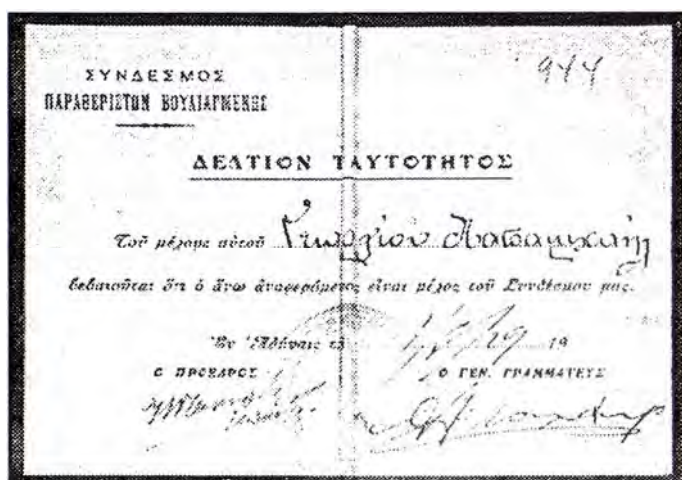
Η φήμη της Βουλιαγμένης και της ευρύτερης περιοχής της για το υγιεινό κλίμα της όλο και μεγάλωνε. Πέρα από το Ορφανοτροφείο και τα Νοσοκομεία τους θερινούς μήνες κατακλύζονταν από παραθεριστές με αντίσκηνα σχηματίζοντας πολιτείες ολόκληρες στο Λαιμό, στο Καβούρι και παντού όπου υπήρχε κάποιο πεύκο. Ήταν τόσοι πολλοί και τόσο οργανωμένοι ώστε το 1924 οι παραθεριστές ίδρυσαν τον «ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΠΑΡΑΘΕΡΙΣΤΩΝ ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ» με σχετική σφραγίδα και σύμβολο τον ΠΑΝΑ, όπως φαίνεται στις παρατιθέμενες φωτογραφίες με Block εγγραφής μελών, ταυτότητα μέλους και όλα τα συναφή ενδεικτικό της οργάνωσης και της όλης παρουσίας του κόσμου στον ευρύτερο χώρο της Βουλιαγμένης.

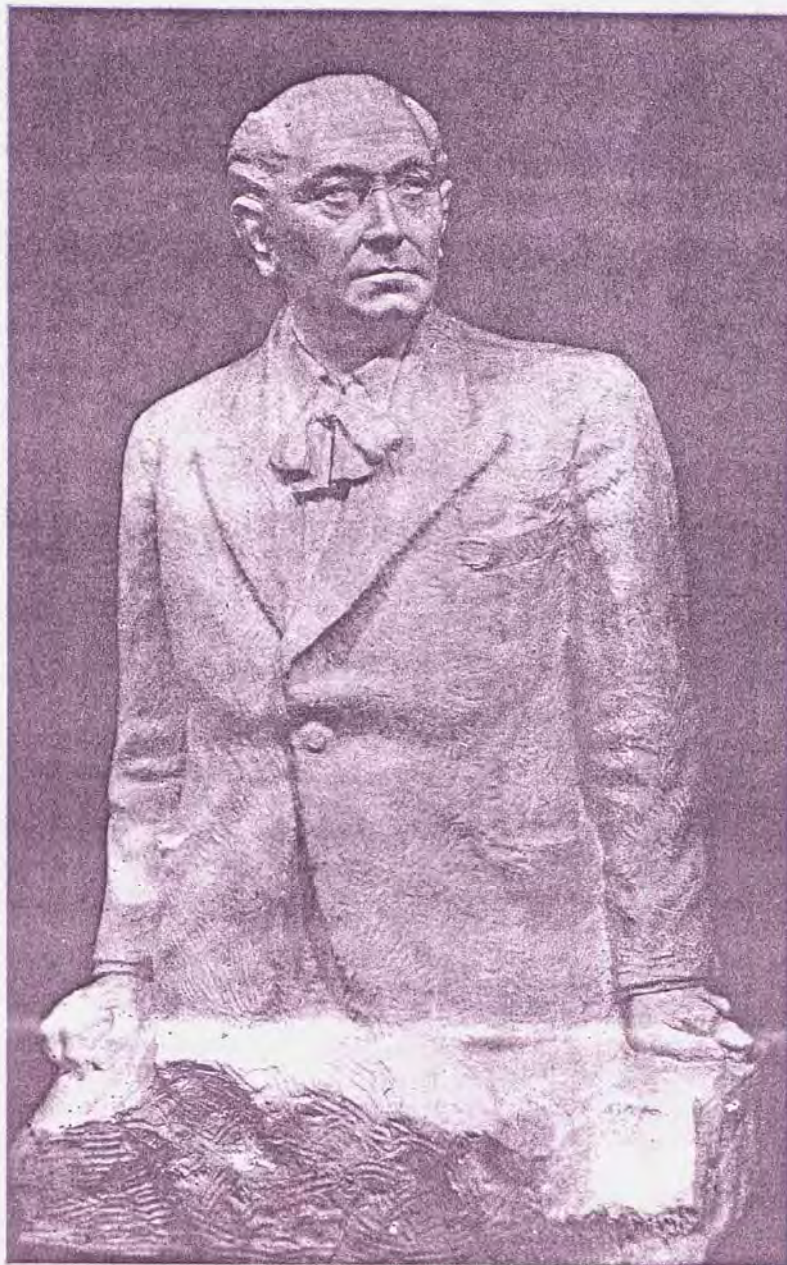
Οι δύο όψεις δελτίου ταυτότητας του Συνδέσμου Παραθεριστών Βουλιαγμένης με αυξ. αριθμό μέλους 158

Απόδειξη εγγραφής του μέλους Ν. Γεωργαντή του
Συνδέσμου Παραθεριστών Βουλευαγμένης την 30.6.1931

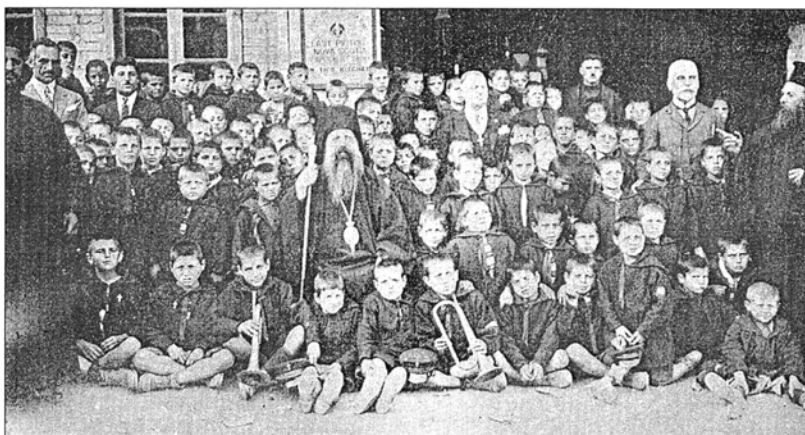
Απόδειξη εγγραφής μέλους την 1.8.1929 του
Συνδέσμου Παραθεριστών Βουλευαγμένης

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΗΣ

*Νικόλαος Γεωργαντής: Διαπρεπής φιλοτελιστής και συγγραφέας.
Έργο της θυγατρός του Λουκίας Γεωργαντή*

Υπό την εποπτεία του Αρχιεπισκόπου Αθηνών στη Βουλιαγμένη Αττικής υπήρχε **Το εκκλησιαστικό ορφανοτροφείο Βουλιαγμένης**

– Ο Μακ. Αρχιεπίσκοπος Αθηνών κ. Χρυσόστομος, εν μέσω των ορφανών του Εκκλησιαστικού Ορφανοτροφείου.

Εικόνες από το Ορφανοτροφείο Βουλιαγμένης

Φυσικό ήταν όλος αυτός ο κόσμος να εξυπηρετηθεί και από το ταχυδρομείο. Εξυπηρετήθηκε, δε με τη σύσταση εποχικού θερινού ταχυδρομικού γραφείου από το 1893.

Τα στοιχεία για την Βουλιαγμένη που βρέθηκαν προκειμένου να εδραιωθεί η εικόνα του εποχικού ταχ. Βουλιαγμένης είναι:

Η ανακοίνωση Θ. Παπαηλιού στη Φιλοτέλεια του 1995 τεύχος 573 σελ. 187 στην οποία αναφέρεται η πληροφορία ότι από την 9.7.1893 ανατέθηκε στον ιδιώτη Σταύρο Ματρώζο η διακίνηση του πρώτου ταχυδρομείου.

ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗ ΚΡΩΠΕΙΑΣ

Περίπου 25 χιλιόμετρα νότια του κέντρου των Αθηνών, βρίσκεται το θέρετρο της Βουλιαγμένης. Ονομάστηκε έτσι εξ αιτίας μιάς πανάρχαιας ηφαιστιακής κατακρημνίσεως, η οποία δημιούργησε μία μικρή αλλά απύθμενη λίμνη σ' απόσταση 30μ. από την ακτή. Η λίμνη αυτή αποτελείται από τρεις ανισοϋμείς λεκάνες, των οποίων η επιφάνεια βρίσκεται περίπου μισό μέτρο πάνω από την επιφάνεια της θαλάσσης, περιέχει δε νερό υφάλμυρο, θερμότερο του θαλάσσιου, πλούσιο σε θειούχες ενώσεις και κατάλληλο για διάφορες παθήσεις, όπως ρευματοπάθειες, αρθρίτικα, δερματοπάθειες κλπ. Ας σημειωθεί ότι εκεί βρίσκονται τα μόνα ιαματικά ύδατα σ' όλη την Αττική.

Η τοποθεσία αυτή είναι γνωστή από την αρχαιότητα, διότι λέγεται ότι η Τιτανίδα κόρη Λητώ, μεταβαίνοντας για να γεννήσει στη Δήλο τον Απόλλωνα και την Αρτέμιδα, εκεί αισθάνθηκε τις πρώτες ωδίνες, και έλυσε το ζωστήρα του χιτώνα της και λούστηκε σ' αυτήν τη λίμνη. Από το ζωστήρα της σχηματίστηκε το ομώνυμο Ακρωτήριο, το οποίο αποτελείται από τον κυρίως Ζωστήρα, το Μεγάλο Καβούρι και το Καβούρι. Οι Αθηναίοι επήγαιναν για να λουστούν στη Βουλιαγμένη από την οδό που υπήρχε διαμορφωμένη στις ρίζες του Υμηττού και αφού διήρχοντο έξω από τα τείχη του Δέματος (σημερινή οδός Βουλιαγμένης).

Πληροφορίες για τους μετέπειτα χρόνους δεν ασχοληθήκαμε ν' αντλήσουμε, πάντως στα τέλη του περασμένου αιώνα οι Αθηναίοι μετέβαιναν στη Βουλιαγμένη, κατά τους θερινούς μήνες, τόσο για να εκμεταλλευτούν τις ιαματικές ιδιότητες των υδάτων της λίμνης, όσο και για να παραθερίσουν, επειδή το κλίμα της περιοχής αυτής είναι ήπιο, δροσερό και ξηρό. Ιδιοκτήτες όλων των εκτάσεων μέχρι τον οικισμό Αγίου Νικολάου Πάλων (Καβούρι) ήταν η Εκκλησία της Ελλάδος, η οποία εμίσθωνε, είτε απ' ευθείας είτε με τη μέθοδο της υπομισθώσεως με πολυετή συμβόλαια, πευκόφυτα τμήματα στα οποία οι περαθεριστές εγκαθιστούσαν παραπήγματα ή σκηνές.

Οι ενοικιαστές είχαν διαμορφώσει μία εύρυθμη συγκροτημένη μικρή κοινωνία, είχαν δε δημιουργήσει καθημερινή λεωφορειακή γραμμή που τους μετέφερε από το κέντρο της Αθήνας στη Βουλιαγμένη και αντίστροφα. Εζήτησαν μάλιστα από τη Γενική Διεύθυνση Ταχυδρομείων και Τηλεγράφων και απέκτησαν Ταχυδρομικό Γραφείο, το οποίο λειτουργούσε από το Μάιο μέχρι το Σεπτέμβριο κάθε χρόνο. Το ταχυδρομικό αυτό γραφείο βρισκόταν σε άμεση σχέση προς το Ταχυδρομικό Γραφείο Αθηνών, με το οποίο αντήλλασε καθημερινά φακέλλους (ταχ. σάκους) μέσω της λεωφορειακής γραμμής των ενοικιαστών, είναι δε σημαντικό το γεγονός ότι η μεταφορά αυτή γινόταν από τα λεωφορεία των ενοικιαστών δωρεάν. Το λεωφορείο ξεκινούσε κάθε μέρα από την Αθήνα μεταφέροντας τον ταχ. σάκο στις 7 π.μ. και έφθανε στη Βουλιαγμένη στις 9 π.μ., κατά δε την άνοδο αναχωρούσε την 4μ.μ. και έφθανε στην Αθήνα την 6μ.μ.

Η έναρξη της λειτουργίας του ταχυδρομικού γραφείου **Βουλιαγμένης Κρωπείας** (διοικητικά ανήκε στο Δήμο Κορωπίου, ελλείπει όμως οποιασδήποτε δημοσίας ή δημοτικής αρχής ανετέθη αυτό στον ιδιώτη Σταύρο Ματρώζο) έλαβε χώραν στις 9 Ιουλίου 1893, χρησιμοποίησε δε σήμαντρο V τύπου και λειτούργησε πιθανώτατα μέχρι το 1911, οπότε άρχισε να λειτουργεί η Αγροτική Ταχυδρομική Υπηρεσία.

Δεν έχουμε ιδεί ποτέ το αποτύπωμα του ταχυδρομικού γραφείου της Βουλιαγμένης, πάντως δεν θεωρείται από τους ειδικούς ως σπάνιο. Για τους ενδιαφερομένους, και ασφαλώς και για τους κατέχοντες, αναφέρουμε ότι για τη συγκεκριμένη σφραγίδα υπάρχει διεθνές ενδιαφέρον, από τους συλλέκτες σφραγίδων τόπων θερμών και ιαματικών πηγών.

Πηγές

Δελτίον Ταχυδρομικής και Τηλεγραφικής Υπηρεσίας, 1893 αρ.6,7.

Εγκυκλοπαιδικόν Λεξικόν Ελευθερουδάκη, 1929.

Χ.Κούτση: "Τα Ελληνικά Ταχυδρομικά Γραφεία και αι σφαιρίδες των από 1861 έως 1900", 1959.

Θ.Π.

Η ανακοίνωση του Θ. Παπαηλιού στην Φιλοτέλεια τ. 573 σελίς 187

Ο Πίνακας των ταχυδρομικών γραφείων του 1900 όπου αναφέρει στη σελίδα 6 και 36, πλην των άλλων, το ταχ. γρ. Βουλιαγμένης. Σύμφωνα με τον ανωτέρω κατάλογο το ταχ. γρ. Βουλιαγμένης εκτελεί απλή ταχυδρομική υπηρεσία και όχι τηλεφωνική.

Στο Δ.Τ.Τ. του 1900 στην σελ. 2 κ. επ. (Εγκύκλιος 12 με αριθμ. Πρωτ. 1305) αναφέρεται το "Εργολαβικόν δραχμών 2.325.000" της 22ης Δεκεμβρίου 1899 όπου υπογράφεται το "μισθωτικόν συμβόλαιον μετά των σχετικών πινάκων της μεταφοράς της αλληλογραφίας του Κράτους από του έτους 1900-1904". Στον Πίνακα Α! γίνεται μνεία της διακινήσεως της αλληλογραφίας της Βουλιαγμένης από και προς την Αθήνα η οποία θα συντελείται καθ' εκάστην από μηνός Μαΐου έως Σεπτεμβρίου (Εικ. 3). Προβλέπεται ένας πεζός και χρόνος διαδρομής 4 ώρες για την αναχώρηση προς Βουλιαγμένη και 4 για την επιστροφή. Απόσταση που ένας πεζός δεν μπορεί να καλύψει έως την Βουλιαγμένη Λουτρακίου με τίποτα. (Αυτό για τους υποστηρίζοντες ότι δεν αφορά την Βουλιαγμένη Κρωπείας αλλά την του Λουτρακίου).

ΠΙΝΑΞ Α'		Απόστασις	
α') Μεταφορά δι' άμαξών		Ωραι/Λεπ.	
1)	Αθηνών-Ελευσίνος-Κόζης-Κριεκουκίου-Θηβών καθ' εκάστ.	9	—
2)	Θηβών-Λεβαδείας καθ' εκάστην	5	—
3)	» Χαλκίδος καθ' εκάστην	6	—
β') Μεταφορά δι' εφίππων			
1)	Λεβαδείας-Διστόμου-Αραχώβης εξάκις τῆς εβδομάδος . . .	8	—
2)	Αγίουλας-Λεβαδείας	4	—
3)	Καψισσίας-Καπανδριτίου-Καλάμου »	6	—
4)	Λεβαδείας-Πετρομαγούλας τετράκις τῆς εβδομάδος	1	—
5)	» Αγίου Γεωργίου (Πέτρας) τετράκις τῆς εβδομάδ.	2	—
γ') Μεταφορά διὰ πεζών			
1)	Ναυστάθμου-Σαλαμίνος καθ' εκάστην	1	—
2)	Αθηνών-Βουλιαγμένης (Μάιος-Σεπτέμβριος) καθ' εκάστην	4	—
3)	Ειδυλλίας-Κόζης εξάκις τῆς εβδομάδος	1	—
4)	Σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ Ἡρακλείου-Μενιδίου εξάκις εβδομ.	1	—
5)	Θηβών-Βαγίων-Ερεμνακίου-Δεμραινής τετρ. τῆς ἐβδ.	7	—

Εικ. 3

Στην σελίδα 149-53 του Δ.Τ.Τ.Τ. του 1900 (Εικ. 4) αναφέρεται η Εγκύκλιος 95 με αριθμ. Πρωτ. 39821. Σε αυτήν αναφέρεται εκ νέου η "Γραμμή Αθηνών - Βουλιαγμένης" όπου αναγράφεται επιπροσθέτως και η ώρα αφίξεως και αναχωρήσεως του πεζοπόρου.

— 153 —

Ταχυδρομική Γραμμή	Απόστασις σε χιλόμετρα	Ἀφίξεις		Ἀναχωρήσεις	
		Πιμάρι	Πιμάρι	Πιμάρι	Πιμάρι
Γραμμή Ἀθηνῶν - Βουλιαγμένης (διὰ πεζῶν) (ἀπὸ Μαΐου μέχρις Ὀκτωβρίου) Ἀρσένος					
Ἀθηνῶν		καθ' ἑκάστην	7 π. μ.	καθ' ἑκάστην	6 π. μ.
Βουλιαγμένης	4	καθ' ἑκάστην	7 π. μ.		
Ἐπίστροφος					
Βουλιαγμένης				καθ' ἑκάστην	3 π. μ.
Ἀθηνῶν	4	καθ' ἑκάστην	7 π. μ.		

Εικ. 4

Στην σελίδα 215 του ιδίου δελτίου στα παροράματα επανέρχεται προκειμένου να: διορθώσει : " ... δ!) Εν σελίδι 153 διορθοῦται εἰς 10 π. μ. ἡ ὥρα ἀφίξεως εἰς Βουλιαγμένη. ...". (Εικ. 5).

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

δ') Ἐν σελίδι 153 διορθοῦται εἰς 10 π. μ. ἡ ὥρα τῆς ἀφίξεως εἰς Βουλιαγμένην.

Εικ. 5

Πλανόδιος πωλητής πάγου

Λέγεται ότι από το Ταχυδρομικό Ταχυδρομείο Βουλιαγμένης χρησιμοποιήθηκε ταχυδρομική σφραγίδα V τύπου. Την σφραγίδα την αναφέρει ο Κούτσης. Δεν την έχω δει ποτέ. Όσους ρώτησα που ασχολούνται με σφραγίδες ουδείς την έχει δει. Το 1912 συνειστέθη στη Βουλιαγμένη τηλεφωνικό γραφείο όπως αναφέρει η εγκύκλιος "Περί συστάσεως τηλεφωνικών γραφείων εις τινες δήμους ... της επαρχίας ...". Εκεί αναφέρεται: "... Συνιστώμεν τηλεφωνικά γραφεία εν ... εν Βουλιαγμένη του δήμου Κρωπείας της επαρχίας Αττικής, ...". (Δ.Τ.Τ.Τ. 1912 σελ. 231)

Περί συστάσεως τηλεφωνικών γραφείων εις τινες δήμους των νομών Ἀργολιδοκορινθίας, Μεσσηνίας, Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, τῶν Κυκλάδων, τῆς Λαρίσης καὶ Ἀρκαδίας, καὶ καταργήσεως τοῦ τηλεφωνικοῦ γραφείου Πλατειᾶς τοῦ δήμου Πανόριου τῆς επαρχίας Τήνου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α' ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 9 τοῦ νόμου ΒΨΞΗ' «περὶ ταχυδρομικῆς, τηλεγραφικῆς καὶ τηλεφωνικῆς ὑπηρεσίας», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργῶν, μετὰ γνώμην τοῦ παρὰ τῇ Γεν. Διευθύνσει τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων Συμβουλίου·

Συνιστῶμεν τηλεφωνικὰ γραφεῖα ἐν Διμνίῳ, ἐν Μελισσίῳ καὶ Σικιᾷ τοῦ δήμου Σικυῶνος, ἐν Λουτρῷ, ἐν Πιτσιδέϊκᾳ, ἐν Λυκοποριᾷ καὶ ἐν Στομίῳ τοῦ δήμου Εὐρωστίνης, ἐν Ἀγίοις Θεοδώροις τοῦ δήμου Περαχώρας καὶ ἐν Κολομποτισίῳ τοῦ δήμου Κορίνθου τῆς επαρχίας Κορινθίας, ἐν Λαλιώτῃ, ἐν Μεγάλῃ καὶ Μικρᾷ Βάλτῃ καὶ ἐν Μάντζανι τοῦ δήμου Σικυῶνος, τῆς επαρχίας Κορινθίας, ὑπαγόμενα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Τηλεγραφικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν, ἐν Μπάστα τοῦ δήμου Ἀρίος, ἐν Κωνσταντίνου τοῦ δήμου Ἀνδανίας, ἐν Ζεφερεμίνῃ τοῦ δήμου Οἰχαλίας, ἐν Γλιάτᾳ τοῦ δήμου Ἀρίος τῆς επαρχίας Μεσσηνίας, καὶ ἐν Γιαλόδῃ τοῦ δήμου Πυλίων, τῆς επαρχίας Πυλίας, ὑπαγόμενα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ταχυδρομικῆς καὶ Τηλεγραφικῆς Διευθύνσεως Καλαμών, ἐν Περίστᾳ τοῦ δήμου Προσχίου τῆς επαρχίας Ναυπακτίας καὶ ἐν Πλατάνῳ τοῦ δήμου Ὀλυμπίων τῆς επαρχίας Ἠλείας, καὶ ἐν Βλοδοκᾷ τοῦ δήμου Αἰγείρας, καὶ ἐν Τεμένῃ τοῦ δήμου Αἰφικῆς Διευθύνσεως Πατρῶν, ἐν Λιάτανῃ τοῦ δήμου Τανάγρας τῆς επαρχίας Θηβῶν, καὶ ἐν Βουλιαγμένῃ τοῦ δήμου Κρωπείας τῆς επαρχίας Ἀττικῆς, ὑπαγόμενα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Τηλεγραφικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν, ἐν Πανόριου καὶ ἐν Κρωπείᾳ τοῦ δήμου Πανόριου τῆς επαρχίας Τήνου ὑπαγόμενα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Τηλεγραφικῆς Διευθύνσεως Σύρου, καὶ ἐν Μπαϊρακλί τοῦ δήμου Εὐδερίου τῆς επαρχίας Φαρσάλων, ὑπαγόμενα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ταχ. καὶ Τηλεγραφικῆς Διευθύνσεως Λαρίσης, καὶ ἐν Καλτεῖ τοῦ δήμου Καλτεῶν τῆς επαρχίας Μαντινείας, ὑπαγόμενον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ταχ. καὶ Τηλεγραφικῆς Διευθύνσεως Τριπόλεως καὶ ἐγκρίνομεν τὴν κατασκευὴν τῶν σχετικῶν τηλεφωνικῶν γραμμῶν.

Καταργοῦμεν δὲ τὸ τηλεφωνικὸν γραφεῖον Πλατειᾶς τοῦ δήμου Πανόριου τῆς επαρχίας Τήνου.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἰουνίου 1912,

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργός

ΕΜΜ. ΡΕΠΟΥΛΗΣ

Ἐφημ. Κυβ. ἀριθ. 183 (τεύχος Α') τῆς 13 Ἰουνίου 1912.

Παράλληλα με το τηλεφωνικό γραφείο λειτουργούσε και ταχυδρομικό γραφείο. Αυτό τεκμαίρεται από το μόνο γνωστό απόκομμα της εικόνας (6) με χρονολογία 17 ΑΥΓ. 1916 και από τον τύπο της ταχυδρομικής σφραγίδας. Η παλαιότερη γνωστή ημερομηνία του τύπου της ανωτέρω ταχυδρομικής σφραγίδας είναι η 12.4.1910.

Εικ. 6

Το εικονιζόμενο αποτύπωμα σφραγίδας είναι το μόνο γνωστό

Η Ταχυδρομική Υπηρεσία αντιμετώπισε το πρόβλημα της έγκαιρης ταχυδρομικής εξυπηρέτησης της υπαίθρου. Το έπραξε αντικαθιστώντας το απηρχαιωμένο σύστημα των Δημοτικών ταχυδρομείων με την νεοσύστατη υπηρεσία των αγροτικών ταχυδρόμων. Με τον Νόμο „ΓΥΝ” της 18.11.1909 ΦΕΚ 287 Α’/ 8.12.1909 τέθηκαν οι βάσεις του αγροτικού ταχυδρομείου. Εφαρμόστηκε με διάφορα εμπόδια με το Β. Δ. της 30.4.1911 ΦΕΚ 101 Α’ 3.5.1911. Προσελήφθησαν στην αρχή 600 αγροτικοί διανομείς οι οποίοι κάθε μέρα αναχωρούσαν από το ταχυδρομικό γραφείο της επαρχίας τους και έκαναν κάποια προδιαγεγραμμένη διαδρομή εντός της επαρχίας εξυπηρετώντας συγκεκριμένα χωριά. Οικισμούς και κωμοπόλεις. Κάθε αγροτικός διανομέας συγκεκριμένης διαδρομής είχε κάποιο αριθμό. Ο αριθμός αυτός απεικονίζετο σε συγκεκριμένη σφραγίδα με την οποία σφράγιζε τις επιστολές που διαχειριζέτο.

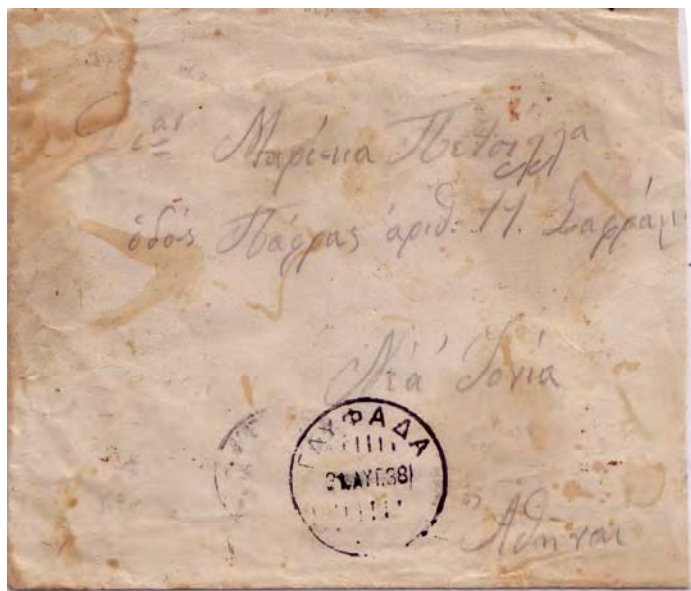
Με την εφαρμογή των αγροτικών διανομών η Ταχυδρομική υπηρεσία για λόγους οικονομίας κατήργησε πλείστα όσα επαρχιακά ταχυδρομικά γραφεία τα οποία λόγω της μικρής ταχυδρομικής κίνησης υπολειποντο. Φαίνεται ότι κάποια στιγμή μετά το 1916 καταργήθηκε και το ταχ. γραφείο Βουλιαχμένης.

Στο ταχυδρομικό γραφείο Γλυφάδας πλην των άλλων αγροτικών διαδρομών είχε χρεωθεί την διαδρομή Γλυφάδα - Καβούρι - Βουλιαχμένη - Βάρκιζα. Την διαδρομή εκτελούσε ο αγροτικός ταχυδρόμος Νο 903. Η διαδρομή θα πρέπει να υπάρχει τουλάχιστον από την 16.3.1932.

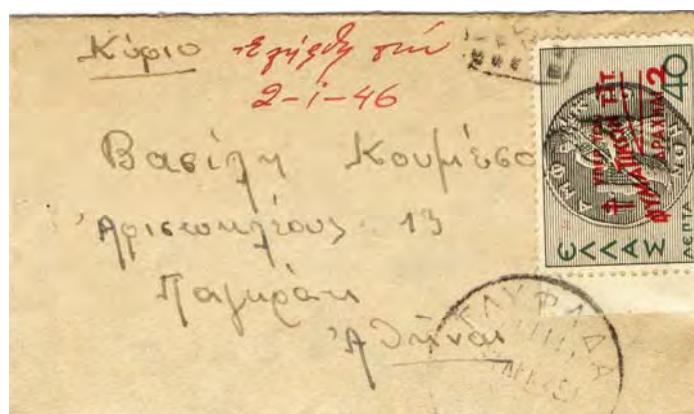
Ακολουθούν επιστολές-παραδείγματα οι οποίες διακινήθηκαν μέσω του ταχυδρομικού διανομέως Νο 903.

Η αγροτική σφραγίδα Νο 903

Οι δύο πλευρές επιστολής σταλμένο από την **ΒΟΥΛΑ** την **31.8.1938**
 Προς την **ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ** με ταχυδρομικό τέλος 2 δρχ. και πρόσθετο τέλος 50Λ(επτά)
 υπέρ της Προνοίας των ταχυδρομικών υπαλλήλων
 Διακρίνονται οι ταχυδρομικές σφραγίδες: Η 903 αγροτική και η ΓΛΥΦΑΔΑ 31.ΑΥΓ.38
 Η δυσδιάκριτη διαβατική ΑΘΗΝΑΙ-ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ
 και η σφραγίδα αφίξεως ΑΘΗΝΑΙ_ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ 1.ΣΕΠ.38

Οι δύο πλευρές επισκεπτηρίου σταλμένο από την **ΒΟΥΛΑ** την **31.12.1945**
 Προς το **ΠΑΓΚΡΑΤΙ** με την χειρόγραφη σημείωση «**Αφίχθη την 2-1-46**».
 Ταχυδρομικό τέλος 20 δρχ. και πρόσθετο τέλος 2 δρχ. υπέρ των φυματικών υπαλλήλων
 Διακρίνονται οι ταχυδρομικές σφραγίδες: Η **903** αγροτική και **ΓΛΥΦΑΔΑ 31.ΔΕΚ.43**
 Και η σφραγίδα αφίξεως **ΑΘΗΝΑΙ-ΠΑΓΚΡΑΤΙ**

Το εντός του επισκεπτηρίου χαριτωμένο ευχητήριο της αποστολέως

Στην εγκύκλιο με αριθμ. πρωτ. 334324/ 10 Νοεμ 1934 "Περί προαγωγής και ενάρξεως λειτουργίας Τ.Τ.Τ. γραφείων κατά τον μήνα Αύγουστον." αναφέρεται η σύσταση κοινοτικού τηλεφωνικού γραφείου στον **"Συνοικισμό παραθεριστών Βουλιαγμένης - Αττικής"**. (Δ.Τ.Τ.Τ. 1934 σελ. 639)

Τάχισ, Κασκίνα και Λαμπερής (πρω) Τριγωνιάς, Κισσίων
Τήγρου, Κάτω Πετράλι και Φάρου Σίφνου, Συνοικισμού πα-
ραθεριστών Βουλιαγμένης — Αττικής, Παράλιας Κότρω-
νας — Γυθείου, Κουνάλη — Μερχιάδελου "Ανω Τάχισ —
Τεμένους Χρυσόθεσίου — Μετσόλογίου, Μουζήλου — Εύ-

Επειδή όμως το ταχυδρομικό γραφείο Βουλιαγμένης λειτουργούσε μόνο κατά την περίοδο από Μάιο έως Σεπτέμβριο και επειδή η λειτουργία του περιοριζόταν στην παραλαβή και διανομή μόνο της αλληλογραφίας η λοιπή διακίνηση του ταχυδρομικού υλικού (επιταγές, δέματα κλπ) γινόταν προπολεμικά από το ταχυδρομικό γραφείο Γλυφάδας.

Στην εγκύκλιο με αριθμ. πρωτ. 333633/ 15 Αυγούστου 1936 "Περί Κοινοτήτων και Συνοικισμών εξυπηρετούμενων από το Τ.Τ.Τ. Γλυφάδος" εντέλλονται τα Τ.Τ.Τ. Γραφεία που εκτελούν υπηρεσία επιταγών όπως αι επιταγαί που απευθύνονται στην Βουλιαγμένη Αττικής μετά των συνοικισμών Αγ. Νικόλαος, (Πάλλοι ή Πάλλων), Καβούρι, Λαιμός εκδίδονται δια του Τ.Τ.Τ. Γραφείου Γλυφάδας. (Δ.Τ.Τ.Τ. 1936 σελ. 629).

Ἄριθ. πρωτ. 333633.

Π ε ρ ί λ η ψ ι ς

Περὶ Κοινοτήτων καὶ Συνοικισμῶν ἐξυπηρετουμένων ὑπὸ
Τ.Τ.Τ. Γλυφάδος.

Πρὸς Τ.Τ.Τ. Γραφεῖα ἐκτελοῦντα ὑπηρεσίαν ἐπιταγῶν.

Ἐντελλόμεθα ὅπως τὰς ἐπιταγὰς τὰς ἀπευθυνόμενας πρὸς
κατοίκους τῶν κάτωθι Κοινοτήτων καὶ Συνοικισμῶν ἐκδίδητε
ἀπὸ λήψεως τῆς παρούσης ἐπὶ τοῦ ΤΤΤ Γραφείου Γλυφάδος,
καὶ οὐχὶ Ἀθηνῶν ἢ Παλαιῶ Φαλήρου, ὡς ἐν τῷ Ὁδηγῷ
ΤΤΤ (1936) ὁρίζεται :

- 1) Ἀργυρουπόλεως Ἀττικῆς.
- 2) Βάρης Ἀττικῆς.
- 3) Βάρκιζας Ἀττικῆς.
- 4) Βούλας Ἀττικῆς.
- 5) Βουλιαγμένης Ἀττικῆς, μετὰ συνοικισμῶν Ἀγ. Νικο-
λάου (Πάλλοι). Καβούρι, Λαιμός.
- 6) Βοσπόρου Ἀττικῆς.
- 7) Ἑλληνικοῦ Ἀττικῆς.
- 8) Χατάνι (ἢ Κομνηνῶν) Ἀττικῆς, καὶ
- 9) Ἀγίου Κοσμᾶ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Αὐγούστου 1936.

Ὁ Διευθυντῆς

Κ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Στην ἴδια ἐγκύκλιο αναφέρονται, για την ἴδια υπηρεσία, και οι τότε
παραθεριστικοί, κατά κύριο λόγο, οικισμοί Βάρης, Βάρκιζας, Βούλας,
Βοσπόρου(?), Ελληνικού, Αργυρουπόλεως και Αγίου Κοσμᾶ και το Χατάνι (ή
Κομνηνῶν).

Στην ἐγκύκλιο 423390 της 17.12.1936 η Βουλιαγμένη φαίνεται να ἐξυπηρετεῖται
ἀπὸ το ταχ. γρ. Γλυφάδας. (Δ.Τ.Τ.Τ. 1936 σελ. 1070).

070 ΑΘΗΝΑΙ ΑΠΟΦΙΣ ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ

LA PLAGE DE VOULIAGMENI - ATHÈNES

Ἀριθ. πρωτ. 423390.

Π ε ρ ί λ η ψ ι ς

Περὶ διορθώσεως καὶ προσθηκῶν ἐπὶ ὀνοματολογίου ΤΤΤ.
ἐκδόσεως 1935.

Πρὸς Ταχ)κὰς Ὑπηρεσίας.

Παρακαλοῦμεν ὅπως ἐπὶ τοῦ ὀνοματολογίου τῶν ΤΤΤ ἐκδόσεως 1935 ἐπιφέρητε τὰς ἐν τῷ κατωτέρῳ παρατιθεμένῳ πίνακι διορθώσεις καὶ προσθήκας καὶ λάβητε πᾶν μέτρον διὰ τὴν κανονικὴν ἐξ' ἐξῆς διαβίδασιν τῆς σχετικῆς ἀλληλογραφίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Δεκεμβρίου 1936.

Ὁ Διευθυντὴς

Κ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Π Ι Ν Α Ξ

Ἐπενεκτέων διορθώσεων καὶ προσθηκῶν ἐπὶ ὀνοματολογίου Τ.Τ.Τ. ἐκδόσεως 1935.

Αὐτ. ἀριθ.	Χωρία	Νομὸς	Γραφεῖον παρ' οὗ ἤδη ἐξυπηρετεῖται
1	* Ἀνω Σέττα	Εὐβοίας	* Ἀμυρύνθου
2	Βάρη	* Ἀττικοβοιωτίας ...	Γλυφάδας
3	Βούλα	»	»
4	Βουλιαγμένη	»	»
5	* Ἑλληνικὸν	»	»
6	Κάτω Σέττα	Εὐβοίας	* Ἀμαρύνθου
18	Γουρκοπάλουκο	Πρεβέζης	Πάργας
19	Χασάνι	* Ἀττικοβοιωτίας ...	Γλυφάδας

Την αυστηρή τήρηση της ανωτέρω εγκυκλίου η υπηρεσία την επαναλαμβάνει με την εγκύκλιο με αριθμ. πρωτ. 141076 της 11 Ιανουαρίου 1938 "Υπόμνησις των ... 333633 του έτους 1936 εγκυκλίων διαταγών". (Δ.Τ.Τ.Τ. του 1938 σελ 7).

Αριθ. Πρωτ. 141076.

Π ε ρ ί λ η ψ ι ς .

Υπόμνησις των υπ' αριθ. 348294, 351766, 370957 και 333633 του έτους 1936 εγκυκλίων διαταγών.

Πρὸς τὰ Τ. Τ. Τ. Γραφεῖα τοῦ Κράτους ἐκτελοῦντα τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐπιταγῶν.

Παρετηρήθη ὅτι πολλὰ γραφεῖα, προκειμένου περὶ ἐπιταγῶν ἀποσπελλομένων πρὸς παραλήπτας κατοικοῦντας ἐν Ἀθήναις, δὲν συμβουλευόνται κατὰ τὴν ἐκδοσὶν αὐτῶν τὸν ὁδη-

Γνωστός ἐπειδὴ παρετηρήθη ὅτι πολλὰ γραφεῖα δὲν λαμβάνουσιν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν ἐκδοσὶν τῶν ἐπιταγῶν τὴν ὑπ' αριθ. 333633 (Δελτίον Τ.Τ.Τ. έτους 1936 ὑπ' αριθ. 15 σελὶς 629) ἐγκύκλιον διαταγῆν ἡμῶν περὶ Κοινοτήτων καὶ Συνοικισμῶν ἐξυπηρετούμενων ὑπὸ τοῦ Τ.Τ.Τ. γραφείου Γλυφάδος, ἀλλ' ἐκδίδουσι τὰς διὰ τὸ γραφεῖον τοῦτο ποσοειζόμενας ἐπιταγὰς ἐπὶ τοῦ Κεντρικοῦ Ταχ. Ἀθηνῶν ἢ τοῦ Τ.Τ.Τ. γραφείου Παλαιοῦ Φαλήρου, ἐπερχομένης οὕτω σοβαρᾶς καθυστέρησεως εἰς τὴν πληρωμὴν των, ἐντελλόμεθα ὅπως ἐφεξῆς τηρῆται πιστῶς ἢ ὡς ἀνω ἐγκύκλιος πᾶσαν παράβασιν τῆς ὁποίας θέλομεν ἐλέγξει αὐστηρῶς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰανουαρίου 1938.

Ὁ Ὑφυπουργὸς
Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

1354-2. BOULIAGMENI Πεύκο καὶ θάλασσα
BOULIAGMENI Sous les pins et près de la mer

Ἐκδόσεις «ΔΕΛΤΑ» Ἀθῆναις

Στην σελ. 73 του Δ.Τ.Τ.Τ. του 1938 αναφέρεται ότι : " Διά Β. Διατάγματος οι Κοινότητες Βούλας και Βουλιαγμένης αποσπάσθηκαν της διοικητικής περιφέρειας του Νομού Αττικής και Βοιωτίας και υπήχθησαν εις την περιφέρεια της Διοικήσεως Πρωτευούσης.

Φαίνεται ότι κάποια στιγμή ιδρύθηκε ταχ. Πρακτορείο στη Βουλιαγμένη υπό την επίβλεψη του ταχ. Γραφείου Γλυφάδας. Αυτό αναφέρεται στο Δ.Τ.Τ.Τ. του 1948 σελ. 342 αναφέρεται το Β. Δ. βάσει του οποίου συστάθηκε ταχ. Πρακτορείο στη Βουλιαγμένη Αττικής που θα επιβλεπόταν από το ταχ. γρ. Γλυφάδας.

Με το Β. Διάταγμα 366 της 13 Μαΐου 1965 (ΦΕΚ 87 Α' /20.5.1965) «Περί συστάσεως και καταργήσεως Κοιν. Ταχ. Γραφείων και Ταχ. Πρακτορείων» καταργήθηκε το πιο πάνω ταχ. Πρακτορείο Βουλιαγμένης. (Δ.Τ.Τ.Τ. του 1965 σελ 145).

Καβούρι: Η πλαζ και το νησάκι

Στην Υπ. Απ. της 7.10.1991 εγκρίθηκε η σύσταση του ταχ. γραφείου Βουλιαγμένης Αττικής. (Δ. ΕΛΤΑ του 1991 σελ. 8. Όμοια και η εγκύκλιος 2251/264/002.3/8.11.91 στο ίδιο δελτίο σελ. 49).

Τον Ιούνιο του 1988 ήδη λειτουργεί το ταχ. γραφείο σύμφωνα με το περιοδικό ΕΠΙΣΤΟΛΗ του ΙΟΥΝΙΟΥ 1998 τεύχος 7.

Φαίνεται ότι για κάποιο λόγο η ανωτέρω απόφαση δεν υλοποιήθηκε. Ως εκ τούτου η υπηρεσία επανήλθε. Με την Ειδική εγκύκλιο με αρ. πρωτ. 2251/264/002.3 της 18.11.1991 τέθηκε σε λειτουργία, για μια ακόμα φορά, το ταχ. γρ. Βουλιαγμένης.

Βιβλιογραφία

- 1.- «Ταχυδρομική επετηρίς». Αθήναι 1874
- 2.- Μ. Κ. Κωνσταντίνη: Τα ταχυδρομεία στην Ελλάδα και η ιστορική εξέλιξή τους, Αθήνα 2002.
- 3.- Δελτίο Ταχυδρομικής, Τηλεφωνικής, Τηλεγραφικής Υπηρεσίας
- 4.- Γιάννη Νταή: «Τα Ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία του 20^{ου} αιώνα». Αθήναι 1994
- 5.- Δελτίο ΕΛΤΑ. Αθήναι 1991
- 6.- Σπύρου Ραφτόπουλου: «Η κλασσική περίοδος των Ελληνικών ταχυδρομικών σήμαντρων». Αθήναι 1958
- 7.- Γιάννη Νταή: «Ο φόβος της φυματίωσης-Τα σανατόρια, οι παιδονόμοι, οι παραθεριστικοί οικισμοί και η ταχυδρομική εξυπηρέτησή τους». Αθήναι 2006
- 8.- Ελληνικά Ταχυδρομεία: «Το ταχυδρομείο κατά την ελληνικήν επανάστασιν 1821-1827». Αθήναι 1971
- 9.- Ι. Χ. Κούτση: «Τα Ελληνικά ταχυδρομικά γραφεία και αι σφραγίδες των από 1861-1900». Αθήναι 1959
- 10.- Οδηγός ταχυδρομικός δια το 1847, Αθήναι 1847.
- 11.- Θ. Λεονάρδου: Γενική έκθεση του διοργανισμού και της προόδου της εν Ελλάδι ταχυδρομικής Υπηρεσίας. Από του έτους 1829 μέχρι της 1 8βρίου 1861, Αθήναι 1862.
- 12.- Επετηρίς των ταχυδρομείων της Ελλάδος, Αθήναι 1874.
- 13.- Επετηρίς των ταχυδρομείων της Ελλάδος δια το έτος 1881, Αθήνα 1881.
- 14.- Πρόχειρος ταχυδρομικός οδηγός Αθηνών προς χρήσιν των ανταποκρινομένων, Αθήναι 1889.
- 15.- Το Β. Δ. του 1891, Πίναξ των ταχυδρομικών και τηλεγραφικών γραφείων την 31 Δεκεμβρίου 1891.
- 16.- Τα καθ' άπαν το κράτος ταχυδρομικά, τηλεγραφικά και τηλεφωνικά γραφεία, Αθήνα 1900.

721. Άττική. Βυβάκι στη Βουλιαγμένη — Dufour in Voulagmeni

W. Dufour

- 17.- Στυλ. Κούνδουρου, Αλέξ. Δρακάκη: *Αρχεία περί της συστάσεως και εξελίξεως των Δήμων και Κοινοτήτων 1836–1939 και της Διοικητικής διαιρέσεως του Κράτους*, Αθήναι 1939.
- 18.- Μ. Κ. Κωνσταντίνη: *Το ταχυδρομείον κατά την Ελληνικὴν ἐπανάστασιν 1821 – 1827*, Αθήναι 1971.
- 19.- Στ. Κασιμάτη: *Τα νέα ταχυδρομικά γραφεία μετά το 1900 – Η σφραγίδα του 5ου τύπου*, Αθήνα 1980.
- 20.- Θ. Παπαηλιού: *Η αγροτική Υπηρεσία εν Ελλάδι - Κατάταξις των αγροτικών σφραγίδων*, Αθήνα 1980.
- 21.- Άγγ. Παπαϊωάννου: *Οι δίκυκλες σφραγίδες τύπου II των ελληνικών ταχυδρομείων 1857 – 1900*, Αθήνα 1988.
- 22.- Άγγ. Παπαϊωάννου: *Η ανάπτυξη των επικοινωνιών στην Ελλάδα (1821 – 1980). – Το τηλεγράφημα*, Αθήνα 1998.
- 23.- Γιάννη. Νταή: *ΤΑ Ελληνικά Ταχυδρομικά Γραφεία του 20ου αιώνα*, Αθήνα 1994.
- 24.- Γιάννη. Νταή: *Οι ταχυδρομικές σφραγίδες της Αθήνας*, Αθήνα. 2002.
- 25.- *Περιοδικό Φιλοτέλεια*

Χρησιμοποιήθηκαν, επίσης, τα περιοδικά: Φιλοτέλεια , Δ.Τ.Τ.Τ., Δ. ΕΛΤΑ, ΕΠΙΣΤΟΛΗ και Φιλοτελικό Δελτίο και το εγκυκλοπαιδικό λεξικό.

Designed by W. H. P. H. H.

Engraved by E. T. H. H.

THE GREAT BRITAIN

Το παρόν εκδόθηκε σε 50 αντίγραφα και διανέμεται δωρεάν σε φίλους

